

Het mysterie van Gods hensigt

Hvorfor skabte Gud noget?

Hvorfor skabte Gud dig?

Ved Bob Thiel, Ph.D.

ophavsret © 2020/2021/2022 af Nazarene Bøger. ISBN 978-1-64106-066-0. Version 1.6. Hæftet produceret til: Fortsat Guds og efterfølgers kirke, en selskabssål. 1036 W. Grand Avenue, Grover Strand, Californien, 93433 USA.

Skriftlige citater er for det meste taget fra Ny Konge James-version (Thomas Nelson, ophavsret © 1997; brugt med tilladelse) nogle gange forkortet som NKJV, men normalt vist uden nogen forkortelse.

Dette dokument blev oprindeligt skrevet på engelsk og blev oversat af en person, der ikke er en del af Fortsættende Guds kirke. I tilfælde af uklarhed på nogle oversatte punkter henvises til den originale engelske version, som er linket til ccog.org

Indhold

1. Guds hensigt er et mysterium for de fleste
2. Hvorfor skabelsen? Hvorfor mennesker? Hvorfor Satan? Hvad er Sandhed? Hvad er hvilens og syndens mysterier?
3. Hvad lærer verdens religioner?
4. Hvorfor tillader Gud lidelse?
5. Hvorfor skabte Gud dig?
6. Der er en langsigtet hensigt
7. Afsluttende kommentarer

Mere information

1. Guds hensigt er et mysterium for de fleste

Bibelen lærer:

¹ I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. (1 Mosebog 1:1, NKJV hele vejen, medmindre andet er angivet)

Men hvorfor?

Hvad er meningen med livet?

Gennem tiderne har folk undret sig over, om der er et formål, der bliver udformet på jorden.

Og hvis der er, hvad er det?

Hvis man antager, at der er en Gud, hvorfor lavede han så noget?

Hvorfor skabte Gud mennesker? Hvorfor skabte Gud dig?

Har dit liv noget formål?

Forskellige kulturer og forskellige religioner har deres holdninger. Men stemmer de overens med Bibelen?

Hvad er sandheden?

En del af sandheden er, at Guds hensigt er et mysterium for de fleste. Læg mærke til noget, som Bibelen lærer om det:

²⁵ Men til ham, som er i stand til at stadfæste jer efter mit evangelium og Jesu Kristi forkyndelse, efter **åbenbaringen af den hemmelighed, der er holdt hemmelig siden verden begyndte** ²⁶ **men nu åbenbaret og ved de profetiske Skrifter** gjort kendt for alle Hedningerne, efter den evige Guds Befaling, til Troens Lydighed . ²⁷ Gud alene, viis, være Æren ved Jesus Christus i Evighed. Amen. (Romerne 16:25-27)

Bibelen fortæller om mysteriet, som er blevet holdt hemmeligt siden verden begyndte, men at det er åbenbaret i profetiske skrifter - "sandhedens ord" (2 Tim 2:15; Jakob 1:18).

Bibelen henviser til mange mysterier, såsom mysteriet om Guds rige (Mark 4:11), nådens mysterium (Ef 3:1-5), troens mysterium (1 Timoteus 3:9), mysteriet om ægteskabsforholdet (Efeserne 5:28-33), lovløshedens mysterium (2 Thessalonikerbrevet 2:7), opstandelsens mysterium (1 Kor 15:51-54), Kristi mysterium (Efeserne 3:4) Faderens mysterium (Kolossenserne 2:2), Guds mysterium (Kolossenserne 2:2; Åbenbaringen 10:7) og endda Mysteriet Babylon den Store (Åbenbaringen 17:5). Denne bog er skrevet til dem, der er interesserede i sandheden, "for at de kan få al den rigdom, som vished bringer i deres forståelse af kundskaben om Guds hemmelighed" (Kolossenserne 2:2, NET).

Selvom dette kan komme som en overraskelse for mange, skrev de tre forfattere af de synoptiske evangelier alle, at Jesus ikke talte i lignelser, for at folk bedre skulle forstå det. De skrev, at Jesus sagde, at han talte i lignelser for at holde hemmeligheder om Guds rige ukendte for mange (Matt 13:11; Mark 4:11-12 ; Luk 8:10) i denne tidsalder.

Apostlen Paulus skrev, at trofaste tjenere er "forvaltere af Guds hemmeligheder" (1 Kor 4:1; jf. 13:2), som skal "tale sandheden i kærlighed" (Ef 4:15).

Er du interesseret i at vide mere om mange af de mysterier, som Bibelen fortæller om?

Vil du vide, hvorfor Gud skabte noget?

Kunne du tænke dig at vide, hvorfor Gud skabte dig?

Ja, mange har deres egne ideer.

Er der en måde, hvorpå DIG virkelig kan vide det?

De, der er villige til at tro på Bibelen frem for menneskelige traditioner, kan vide det.

Men da mange af selv de mest grundlæggende aspekter af Guds hensigt er et mysterium for de fleste, bedes du tage dig tid til at læse hele bogen, og som du ønsker, slå nogle af de skriftsteder op, der lige er citeret (i modsætning til at være fuldt citeret) for endnu mere afklaring.

Mysterierne kan gøres kendt ved at forstå de profetiske skrifter for dem, der er lydige i tro.

Alligevel er de ikke kun blevet gjort kendt for alle i denne tidsalder til dem, der nu hedder:

¹¹ ... "Der er givet at kende Guds riges mysterium; men for dem, der er udenfor, kommer alt i lignelser" (Mark 4:11)

²⁵ For jeg ønsker ikke, brødre, at I skal være uvidende om dette mysterium, for at I ikke skal være kloge i jeres egen mening, at blindhed delvist er overgået Israel, indtil hedningernes fylde er kommet ind. (Romerne 11: 25)

⁷ Men vi taler om Guds visdom i et mysterium, den skjulte visdom, som Gud har forordnet før tiderne til vor herlighed (1 Korintherbrev 2:7)

For mere specifikt om "Guds riges mysterium" og "evangeliets mysterium" (Efeserne 6:19), kan du også tjekke vores gratis hæfte *Evangeliet om Guds rige*, tilgængeligt på ccog.org i 100 forskellige sprog . Relateret til "hedningernes fylde", tjek den gratis bog *Universal OFFER of Salvation, Apokatastasis: Kan Gud redde de fortabte i en kommende tid? Hundredvis af skriftsteder afslører Guds frelseshensigt* , også tilgængelig online på www.ccog.org.

Apostlen Paulus skrev:

⁸ Til mig, som er den mindste af alle de hellige, blev denne nåde givet, at jeg blandt hedningerne skulle prædike Kristi uransakelige rigdomme, ⁹ og lade alle se, hvad der er fællesskabet med hemmeligheden, som fra Tidernes begyndelse har været skjult i Gud, som skabte alle ting ved Jesus Kristus; ¹⁰ for at nu kunde Guds mangfoldige visdom blive kendt af menigheden for magterne og magterne i de himmelske steder, ¹¹ efter den evige hensigt, som han fuldbragte i Kristus Jesus, vor Herre, ¹² i hvem vi have frimodighed og frimodighed. adgang med tillid gennem tro på ham. (Efeserne 3:8-12)

²⁵ ... Jeg blev en tjener efter det forvalterskab fra Gud, som er givet mig for dig, for at opfylde Guds ord, ²⁶ den hemmelighed, som har været skjult fra evigheder og fra slægtled, men nu er blevet åbenbaret for hans hellige. ²⁷ Gud har villet kundgøre dem, hvad rigdommen af herligheden af denne hemmelighed er blandt hedningefolkene: som er Kristus i eder, herlighedens håb. (Kolossenserne 1:25-27)

Der er mange "rigdomme", som er "uudforskellige" uden Guds ord. Disse er grundlæggende bibelske mysterier, der længe har været skjult.

I det ² århundrede skrev biskop/præst Polycarp af Smyrna om "det profetiske mysterium om Kristi komme" (Polycarp, Fragments from Victor of Capua. Oversat af Stephen C. Carlson, 2006; detaljer om mysterier vedrørende hans komme kan være findes i den gratis online bog, tilgængelig på www.cc.org, med titlen: *Proof Jesus is the Messiah*).

Også i det 2. århundrede skrev biskopperne/pastorerne Ignatius og Melito, at ministeriet forstod forskellige skriftmæssige mysterier (f.eks. Ignatius' ^{brev} *til efeserne* ; Melitos *Prædiken om påsken*).

Jesus og apostlene forklarede nogle af disse mysterier for dem, der blev tidlige kristne. Vi i Guds *Fortsættende Kirke* stræber efter at gøre det nu for dem, der er villige til at se.

Guds natur

At forstå lidt om Guds natur vil hjælpe os til bedre at forstå mysterierne i hans hensigt.

Bibelen lærer "Gud er kærlighed" (1 Joh 4:16), "Gud er Ånd" (Joh 4:24), "Jahve er god" (Nahum 1:7, World English Bible) , almægtig (Jeremias 32) :17,27), alvidende (Esajas 46:9-10), og at Han er evig (Esajas 57:15).

Apostlen Paulus skrev:

⁷ I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndernes forladelse efter hans nådes rigdom ⁸ som han lod være rigelig over for os i al visdom og forstand, ⁹ efter at have kundgjort os hemmeligheden om sin vilje, ifølge Hans velbehag, som han havde til hensigt i sig selv, ¹⁰ for at han i tidens fyldes uddeling skulle samle alle ting i Kristus, både i himlen og på jorden, til ét i ham. (Efeserne 1:7-10)

Læg mærke til, at Guds vilje er et mysterium for de fleste (dem, der ikke nu er kaldet), i det væsentlige indtil uddelingen af tidernes fylde – som vil komme for de fleste efter en profeteret opstandelse.

Alligevel lagde Gud for længe siden aspekter af sin hensigt:

¹¹ Herrens Råd består evindeligt, hans hjertes hensigter fra slægt til slægt. (Salme 33:11)

¹⁸ vel vidende, at I ikke ere forløste med forgængelige Ting, som Sølv eller Guld, fra eders uforsvarlige Optræden, som I har modtaget af Eders Fædre, ¹⁹ men med Kristi dyrebare Blod, som et Lam uden Lyde og Plettet. ²⁰ Han var sandelig forudbestemt før verdens grundlæggelse, men blev åbenbaret i disse sidste tider for jer. (1 Peter 1:18-20)

⁸ Alle, som bor på jorden, skal tilbede det (dyret), hvis navne ikke er skrevet i livets bog om det slagtede Lamm fra verdens grundlæggelse. (Åbenbaringen 13:8)

Det faktum, at Bibelen siger, at Lammet, der betyder Jesus (jf. Joh 1:29, 36), var beregnet til at blive slagtet fra begyndelsen, viser, at Gud vidste, at mennesker ville synde, og at han længe har haft en hensigt.

Profeten Esajas blev inspireret til at skrive dette om visheden om Guds hensigt:

⁸ Husk dette og vis eder mænd; Husk på, o I overtrædere. ⁹ Kom det fordums i hu, thi jeg er Gud, og der er ingen anden; Jeg er Gud, og der er ingen som mig, ¹⁰ forkynder enden fra begyndelsen, og fra gammel tid af ting, som endnu ikke er sket, idet jeg siger: Mit råd skal bestå, og jeg vil gøre alt, hvad jeg vil, ¹¹ Rovfugl fra Østen, Manden, der udfører mit Råd, fra et fjernt Land. Sandelig, jeg har talt det; Jeg vil også bringe det i stand. Jeg har tænkt mig det; Jeg vil også gøre det. (Esajas 46:8-11)

¹¹ Herrens Råd består evindeligt, hans hjertes hensigter fra slægt til slægt. (Salme 33:11)

Guds hensigter vil gå i opfyldelse.

Overvej også følgende:

¹⁶ Thi saa elskede Gud Verden, at han gav sin enbårne Søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv. ¹⁷ **For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skulle blive frelst ved ham** (Joh 3,16-17).

Nu hvor vi ser nogle af Guds egenskaber, såsom at han er god, er en hensigtlægger og er kærlighed: dette burde hjælpe os til bedre at forstå ham og hans grundlæggende motiver for, hvorfor han lavede noget.

Du er vigtig. Du har betydning! Gud elsker DIG personligt. Og har en hensigt for dig personligt.

2. Hvorfor skabelsen? Hvorfor mennesker? Hvorfor Satan? Hvad er Sandhed? Hvad er hvilens og syndens mysterier?

Et af de største spørgsmål, som filosoffer har haft gennem tiderne, er: "Hvorfor er vi her?" En anden er: "Hvorfor er der noget?"

De grundlæggende svar på disse spørgsmål kan findes i Guds ord, Bibelen.

Selvom der er forskellige ideer om universets oprindelse, er der enighed blandt mange videnskabsmænd såvel som religiøse mennesker om, at mennesker alle havde den samme mor (selvom der er uenighed om, hvor langt tilbage det går).

Første Mosebog

Vi får nogle ideer om, hvorfor Gud skabte noget i den første bog i Bibelen, almindeligvis kendt som Første Mosebog.

Gentagne gange viser Første Mosebog, at Gud så, at det han lavede var godt (1 Mos 1:4,10,12,18, 21, 25, 31). Og den senere Esajas' Bog informerer os om, at Gud dannede jorden til at blive beboet (Esajas 45:18).

Første Mosebog lærer dette om Gud, der skaber mennesker:

²⁶ Da sagde Gud: Lad os skabe mennesker i vort billede, efter vor lighed; lad dem herske over havets fisk, luftens fugle og kvæget, over hele jorden og over alt det, der kryber på jorden."

²⁷ Saa skabte Gud Mennesket i sit Billede; i Guds billede skabte han ham; mand og kvinde skabte han dem. ²⁸ Da velsignede Gud dem, og Gud sagde til dem: "Bliv frugtbare og talrige; fyld jorden og underlæg den; herske over havets fisk, over luftens fugle og over alt levende, der rører sig på jorden."

²⁹ Og Gud sagde: "Se, jeg har givet dig alle de Urter, der giver Sæd, som er paa hele Jordens Overflade, og hvert Træ, hvis Frugt giver Sæd; for dig skal det være til føde. ³⁰ Og til hvert Jordens Dyr, til alle Luftens Fugle og til alt, hvad der kryber paa Jorden, hvori der er Liv, har jeg givet alle grønne Urter til Føde." og det var sådan. (1. Mosebog 1:26-30)

Gud dannede mennesker efter Guds art, ikke efter en dyreart. Gud reproducerer i bund og grund sig selv (Mal 2:15). Vi ser, at mennesker blev skabt i et noget fysisk billede af Gud til at herske over tingene på jorden (jf. Hebræerbrevet 2:5-8), og andre skriftsteder viser, at guddommeliggørelse er en del af hensigten (jf. 1 Joh 3:2).).

Var mennesker og skabelsen dårlige?

Nej. Det næste vers i Første Mosebog fortæller os:

³¹ Da så Gud alt, hvad han havde skabt, og det var sandelig meget **godt** . Så aftenen og morgenen var den sjette dag. (1 Mosebog 1:31)

Så hele genskabelsen (1. Mosebog 1:3-2:3) var meget god, og som det ser ud til, ville det også være Guds instruktioner til mennesker om at underlægge sig jorden (1. Mosebog 1:28).

Efter den sjette dag hvilede Gud:

¹ Saaledes blev Himlene og Jorden og hele deres Hær fuldendt. ² Og på den syvende dag afsluttede Gud sit gerning, som han havde gjort, og han hvilede på den syvende dag fra al sin gerning, som han havde gjort. ³ Da velsignede Gud den syvende dag og helligede den, fordi han hvilede på den fra alt det værk, som Gud havde skabt og skabt. (1. Mosebog 2:1-3)

Gud skabte i bund og grund en fysisk skabelse på seks dage og en mere åndelig skabelse på den syvende.

Gud, der velsigner den syvende dag, viser også, at han anså det for "godt" (i 2. Mosebog 20:8 siger han at "holde det helligt").

Gud har en hensigt.

Hvad er mennesket?

Læg også mærke til følgende fra Første Mosebog:

¹⁵ Så tog Herren Gud manden og satte ham i Edens have for at passe og vogte den. (1. Mosebog 2:15)

Grunden til at passe og beholde haven var at arbejde for at gøre den bedre.

Det Gamle Testamente lærer:

⁴ Hvad er et Menneske, at du kommer ham i Hu,
og et Menneskesøn, at du besøger ham?

⁵ Thi du har gjort ham lidt ringere end Englene,
og du har kronet ham med Ære og Ære.

⁶ Du har ladet ham herske over dine Hænders Gerninger;
Du har lagt alt under hans fødder,

⁷ alle får og okser , ja, markens
dyr,

⁸ himlens fugle
og havets fisk, som farer gennem havets stier. (Salme 8:4-8)

Mennesker fik herredømme over jorden (en del af Guds hænders værker). Det Nye Testamente forstærker dette yderligere:

⁵ Thi den kommende Verden, som vi tale om, har han ikke underkastet Englene. ⁶ Men en vidnede paa et Sted og sagde: hvad er et Menneske, at du kommer ham i Hu? eller menneskesønnen, at du besøger ham?

⁷ Du gjorde ham lidt lavere end Englene; du kronede ham med Ære og Ære og satte ham over dine Hænders Gerninger, ⁸ Du har lagt alle Ting under hans Fødder. Thi ved at han underkastede sig alt, efterlod han intet, som ikke er lagt under ham. Men nu ser vi endnu ikke alt lagt under ham.

⁹ Men vi se Jesus, som blev gjort lidt lavere end Englene for Dødens Lidelse, kronet med Herlighed og Ære ; at han ved Guds nåde skulle smage døden for ethvert menneske.

¹⁰ Thi det blev ham, for hvem alle Ting er, og ved hvem alle Ting er, ved at bringe mange Sønner til Ære, at fuldkomme deres Frelses Øverst ved Lidelser.

¹¹ Thi baade den, som helliger , og de, som ere helligede , ere alle af een; derfor skammer han sig ikke ved at kalde dem Brødre,

¹² og sagde: Jeg vil kundgøre dit Navn for mine Brødre, midt i Kirken vil jeg lovsynge dig.

¹³ Og atter, jeg vil sætte min lid til ham. Og atter: Se, jeg og de børn, som Gud har givet mig.

¹⁴ Fordi da Børnene have Del i Kød og Blod, har han ogsaa selv del i det samme; for at han ved døden kunne tilintetgøre ham, som havde dødens magt, det vil sige Djævelen;

¹⁵ Og udfri dem, som af frygt for døden vare hele deres liv underlagt trældom.

¹⁶ Thi sandelig påtog han sig ikke Engles Natur; men han tog Abrahams Sæd på sig.

¹⁷ Derfor måtte det ham i alle ting gøres som sine brødre, for at han kunne være en barmhjertig og trofast ypperstepræst i ting, der vedrører Gud, for at gøre forligelse for folkets synder. (Hebræerne 2:5-17 , KJV)

Så at herske over universet er en del af hensigten.

Alligevel er en af grundene til, at alle ting endnu ikke er under menneskelig kontrol, følgende:

²³ Thi alle have syndet og mangler Guds Herlighed (Rom 3:23)

Men at forløse os fra synd er en del af hensigten (jf. Rom 3,24-26), så vi vil senere kunne regere.

Mysteriet om mennesker sammenlignet med dyr

Er mennesker kun dyr, der kun skelnes som mere højt udviklede end andre primater?

Ingen.

Forskere har kæmpet med dette.

Men de, der er villige til at acceptere Guds ord, kunne forstå.

Mennesker har menneskets ånd i sig, hvorimod dyr, inklusive de andre primater, ikke har den samme ånd. Virkeligheden, at der er en ånd i mennesker, læres i både Det Gamle og Nye Testamente:

⁸ Men der er en Aand i Mennesket, og den Almægtiges Aande giver ham Forstand. (Job 32:8)

¹¹ For hvilket menneske kender et menneskes ting, undtagen menneskets ånd, som er i ham?... (1. Korintherbrev 2:11)

Sekularister ønsker ikke at indrømme, at der er en ånd i mennesket, som Gud gav.

Men der er.

Og den menneskelige ånd adskiller sig fra den type ånd dyr har (jf. Prædikeren 3:21).

Tilbage i 1978 udgav den gamle Worldwide Church of God et hæfte af Herbert W. Armstrong med titlen *What Science Can't Discover About The Human Mind* . Her er nogle uddrag fra den:

HVORFOR kan de største hjerner ikke løse verdensproblemer? Videnskabsmænd har sagt: "Hvis der er tilstrækkelig viden, vil vi løse alle menneskelige problemer og helbrede alt vores onder." Siden 1960 er verdens vidensfond fordoblet. Men menneskehedens onder er også blevet fordoblet. ...

Men de største menneskelige sind har aldrig forstået den guddommeligt åbenbarede VIDEN. Det er, som om Gud, vor Skaber, havde sendt sit budskab til os i en ubrydelig hemmelig kode.

Og de største menneskesind har aldrig knækket den hemmelige kode. Moderne videnskab kan ikke forstå det. Psykologer forstår ikke selv, hvad det menneskelige sind består af. ...

Der er stort set ingen forskel i form og konstruktion mellem dyrehjerne og menneskehjerne. Hjernen hos elefanter, hvaler og delfiner er større end menneskets hjerne, og chimpansens hjerne er lidt mindre.

Kvalitativt kan den menneskelige hjerne være meget lidt overlegen, men ikke nok til eksternt at tage højde for forskellen i output.

Hvad kan så forklare den store forskel? Videnskaben kan ikke svare tilstrækkeligt. Nogle videnskabsmænd inden for hjerneforskning konkluderer, at der nødvendigvis må være en eller anden ikke- fysisk komponent i den menneskelige hjerne, som ikke findes i dyrehjernen. Men de fleste videnskabsmænd vil ikke indrømme muligheden for eksistensen af det ikke-fysiske.

Hvilken anden forklaring er der? Faktisk, uden for den meget lille grad af fysisk overlegenhed af den menneskelige hjerne, har videnskaben INGEN forklaring, på grund af manglende vilje til at indrømme selv muligheden for det åndelige.

Når mennesket nægter at indrømme selve eksistensen af sin egen Skaber, lukker det store oceaner af grundlæggende sand viden, fakta og FORSTÅELSE ude af sit sind. Når han erstatte FABEL med sandhed, er han af alle mennesker MEST UVIDENDE, selvom han bekender sig til at være klog. ...

MAN blev lavet af jordens støv. Han modtager sit midlertidige menneskeliv fra luften, åndet ind og ud af hans næsebor. Hans liv er i blodet (1 Mos. 9:4, 6). Men livsnerven oxideres ved at indånde luft, selv som benzin i en bils karburator. Derfor er åndedrættet "livets ånd", ligesom livet er i blodet.

Læg omhyggeligt mærke til, at MENNESKET, udelukkende lavet af materie, BLEV en levende sjæl, så snart ÅNDEN gav ham sit midlertidige fysiske liv. ... SJÆLEN er sammensat af fysisk STOF, ikke Ånd.

Jeg har forklaret, at menneskets hjerne er næsten identisk med dyrehjernen. Men mennesket blev skabt i Guds skikkelse og skikkelse, for at have et særligt forhold til Gud - for at have potentialet til at blive født ind i Guds FAMILIE. Og Gud er ÅNDEN (Joh 4:24). At gøre det muligt at bygge bro over kløften - eller at gøre overgangen af MENNESKET, udelukkende sammensat af MATERIE, til ÅNDE-væsener i Guds Rige, for derefter at være sammensat helt af Ånd, og samtidig give MENNESKET et SIND som Guds - Gud satte en ånd i hvert menneske.

I Job 32:8 læser vi: "Der er en ånd i mennesket, og den Almægtiges inspiration giver dem forstand."

Dette er en stor SANDHED, forstået af meget få.

Jeg kalder denne ånd den MENNESKELIGE ånd, for den er i hvert menneske, selvom det er ÅNDSÆSEN og ikke materie. Det er IKKE en åndelig person eller væsen. Det er ikke MANDEN, men åndelig essens i manden. Det er IKKE en sjæl - det fysiske menneske er en sjæl. Den menneskelige ånd giver den menneskelige hjerne kraften fra INTELLEKT.

Den menneskelige ånd leverer ikke menneskets LIV - det menneskelige LIV er i det fysiske BLOD, oxideret af livets ÅND.

Det er den ikke-fysiske komponent i den menneskelige hjerne, der ikke findes i dyrenes hjerne. Det er den ingrediens, der muliggør overgangen fra menneske til guddommeligt, uden at ændre stof til ånd, på tidspunktet for opstandelsen. Det vil jeg forklare lidt senere.

Lad mig tydeliggøre nogle få væsentlige punkter om denne ånd i mennesket. Det er åndelig essens, ligesom luft er essens i materien, og det er vand også. Denne menneskelige ånd kan ikke se. Den fysiske HJERNE ser gennem øjnene. Den menneskelige ånd i en person kan ikke høre. Hjernen hører gennem ørerne. Denne menneskelige ånd kan ikke tænke.

Hjernen tænker - selvom ånden giver kraften til at tænke, hvorimod rå dyrehjerner uden en sådan ånd ikke kan, undtagen på den mest elementære måde. . .

Ligesom intet stumt dyr kan kende menneskets viden, kunne mennesket heller ikke ved hjernen alene, undtagen ved menneskets ånd - den menneskelige ånd - som er i mennesket. På samme måde kan selv et menneske ikke kende - forstå - Guds ting, medmindre eller indtil han modtager en anden ånd - GUDS Helligånd.

Sagt på en anden måde, har alle mennesker fra fødslen en ånd kaldet "menneskets ånd", som er I DEM. Læg nøje mærke til, at denne ånd IKKE er manden. Det er noget I MANDEN. En mand kan sluge en lille kugle. Det er da noget i manden, men det er ikke manden eller nogen del af ham som mand. Manden var lavet af jordens støv - dødelig. Denne menneskelige ånd er ikke sjælen. Det er noget I sjælen, som i sig selv ER det fysiske MENNESKE.

Læg yderligere mærke til vers 14: "Men det naturlige menneske modtager ikke det, der hører Guds Ånd til, for det er en dårskab for ham; han kan heller ikke kende dem, fordi de kan skelnes åndeligt."

Så fra fødslen giver Gud os én ånd, som jeg i mangel af et bedre udtryk kalder en menneskelig ånd. Det giver os SIND-kraft, som ikke er i dyrehjernen. Alligevel er denne SIND-kraft begrænset til viden om det fysiske univers. HVORFOR? Fordi viden KUN kommer ind i det menneskelige sind gennem de fem fysiske sanser.

Men læg mærke til, at Gud ikke havde fuldført skabelsen af MENNESKET ved skabelsen af Adam og Eva. Den fysiske skabelse blev fuldført. De havde denne "menneskelige" ånd ved deres skabelse. ...

HVORDAN har Gud hensigtlagt at "bro bygge bro" fra fysisk til åndelig sammensætning - at reproducere sig selv ud af FYSISKE MENNESKER, DER KOMMER FRA DEN FYSISKE GRUND?

For det første satte Gud I det fysiske MENNESKE en "menneskelig" ånd. Det er imidlertid IKKE den menneskelige ånd, der træffer beslutningerne, kommer til omvendelse eller bygger karakteren. Som jeg har understreget, giver denne ånd ikke liv, kan ikke se, høre, føle eller tænke. Det bemyndiger det FYSISKE MAN, gennem hans HJERNE, til at gøre disse ting. Men denne ånd REGISTRERER hver tanke - hver bid af viden modtaget gennem de fem sanser, og den registrerer hvilken karakter - god eller dårlig - der udvikles i menneskelivet.

Det menneskelige MAN er lavet bogstaveligt af LER. Gud er som en pottemager, der danner og former et kar af ler. Men hvis leret er for hårdt, vil det ikke bøje sig i den form og form, han ønsker. Hvis det er for blødt og fugtigt, mangler det fasthed til at "BLIVE SÆT", hvor pottemageren bøjer det.

Læg mærke til i Esajas 64:8: »Men nu, o [EVIGE], du er vores fader; vi er leret, og du vores pottemager; og vi er alle din hånds værk."

Alligevel har Gud givet hver af os et SIN EGET SIND. Hvis man NÆGTER at anerkende Gud eller Guds veje - nægter at omvende sig fra det forkerte og vende sig til det rigtige, kan Gud ikke tage ham og skabe en guddommelig karakter i ham. Men det menneskelige LER skal være bøjeligt, må gerne give efter. Hvis mennesket stivner og gør modstand, er det som ler, der er for tørt og stift. Pottemageren kan intet gøre ved det. Det vil ikke give og bøje. Også, hvis han er så

mangelfuld i vilje, formål og beslutsomhed, at han ikke vil "blive ved", når Gud støber ham delvist til, hvad Gud ønsker, at han skal være - for lystigt, svag, uden karakterrod, vil han aldrig holde ud til enden. Han vil tabe. ...

Det må være GUDS retfærdighed, for alle VORES er som beskidte klude for Ham. Han indgyder konstant sin viden, sin retfærdighed, sin karakter i os - HVIS vi flittigt søger det og ønsker det. MEN VI HAR VORES MEGET VIGTIGE DEL I DET. ...

Efterhånden som vi modtager GUDS KARAKTER gennem Guds Helligånd, reproducerer Gud mere og mere SIG SELV I os.

Endelig, i opstandelsen, skal vi være som Gud - i en position, hvor vi ikke kan synde, fordi vi selv har sat det sådan og har vendt os FRA synd og har kæmpet og kæmpet MOD synd og overvundet synd.

Guds FORMÅL VIL blive opfyldt!

Ja, Guds hensigt vil blive opfyldt.

Hvorfor skabte Gud mænd og kvinder?

I forbindelse med skabelsen af mennesker, hvorfor gjorde Gud dem til mand og kvinde?

Nå, en åbenlys grund ville have at gøre med reproduktion, som Gud fortalte den første mand og kvinde:

²⁸Vær frugtbare og former dig; fyld jorden... (1. Mosebog 1:28).

Bibelen giver en ret specifik relateret årsag:

¹⁴ ... Mellem dig og din ungdoms hustru ... hun er din ledsager og din hustru ved pagt. ¹⁵ Men gjorde han dem ikke til een, idet han havde en Rest af Aanden? Og hvorfor en? Han søger gudfrygtige afkom... (Malaki 2:14bd-15)

Gud skabte hanner og hunner, så de kunne være ét og i sidste ende producere gudfrygtige afkom (til guddommeliggørelse).

Jesus lærte:

⁴ Og han svarede og sagde til dem: "Har I ikke læst, at han, som skabte dem i begyndelsen, gjorde dem til mand og kvinde," ⁵ og sagde: "Derfor skal en mand forlade sin far og mor og slutte sig til hans hustru, og de to skulle blive ét kød«? ⁶ Så er de altså ikke længere to, men ét kød. Derfor, hvad Gud har sammenføjet, lad et menneske ikke skille." (Mattæus 19:4-6)

Apostlen Paulus skrev relateret til dette, at: "Dette er et stort mysterium, men jeg taler om Kristus og kirken" (Ef 5:32).

Derudover hjælper de to, som rigtigt bliver ét, os også til bedre at forstå forholdet mellem Faderen og Sønnen (Joh 17:20-23).

Ægteskabsforholdet hjælper med at forestille sig forholdet mellem Faderen og Sønnen (som Bibelen begge identificerer som Gud, f.eks. Kolossenserne 2:2, som er et mysterium for de fleste), samt hvad der vil ske med omvendte mennesker efter opstandelsen (som Bibelen kalder også et mysterium, f.eks. 1 Korintherbrev 15:51-54).

Apostlen Paulus diskuterede kærlighed og gav nogle andre åndelige lektioner relateret til den ægteskabelige tilstand:

⁴ ... forman de unge kvinder til at elske deres mænd, til at elske deres børn (Tit 2:4).

²² Hustruer, underordner eder eders Mænd, som under Herren. ²³ Thi Manden er Hustruens Hoved, ligesom Kristus er Menighedens Hoved; og han er legemets Frelser. ²⁴ Derfor, ligesom menigheden underordner sig Kristus, således skal hustruerne være deres egne mænd i alt.

²⁵ Mænd, elsk eders Hustruer, ligesom Kristus elskede Menigheden og gav sig selv for hende, ²⁶ for at han skulde hellige og rense hende med Vandet ved Ordet, ²⁷ for at han skulde fremstille hende for sig selv en herlig Menighed, ikke have plet eller rynke eller noget sådant, men at hun skulle være hellig og uden lyte. (Efeserne 5:22-27)

En anden grund til at skabe mænd og kvinder var at gøre det muligt, dog med fysiske forskelle i dette liv, for par at blive herliggjort sammen med Jesus (Rom 8:16-17). At arbejde sammen (1. Mosebog 1:28; Prædikeren 4:9-12) og endda lide sammen i dette liv var også en del af hensigten (Romerne 8:16-17) for mandlige-kvindepar.

Lad os også se nogle erfaringer fra historien:

³⁰ Ved tro faldt Jerikos mure ned, efter at de var blevet omringet i syv dage. ³¹ Ved Tro omkom Skøgen Rahab ikke sammen med dem, som ikke troede, da hun havde modtaget Spionerne med Fred. ³² Og hvad mere skal jeg sige? For tiden ville undlade mig at fortælle om Gideon og Barak og Samson og Jefta, også om David og Samuel og profeterne: ³³ som ved tro underkuede riger, arbejdede retfærdigt, opnåede løfter, stoppede løvernes gab, ³⁴ slukkede volder af ild, undslap sværdkanten, blev af svaghed gjort stærke, blev tapper i kamp, vendte sig for at flygte de fremmede hære. ³⁵ Kvinder modtog deres døde oprejst til live igen. Andre blev tortureret og accepterede ikke udfrielse, for at de kunne opnå en bedre opstandelse. ³⁶ Atter andre blev dømt for hån og pisk, ja, og for lænker og fængsling. ³⁷ De blev stenet, de blev savet i to, blev fristet, blev dræbt med sværdet. De vandrede omkring i fåreskind og gedeskind, fattige, plagede, plagede - ³⁸ hvem verden ikke var værdig til. De vandrede i ørkener og bjerge, i huler og huler på jorden. ³⁹ Og alle disse, der ved Troen have faaet et godt Vidnesbyrd, modtog ikke Forjættelsen, ⁴⁰ og Gud har skaffet os noget bedre, at de ikke **skulde fuldkommes** uden os. (Hebræerne 11:30-40)

Både mænd og kvinder havde tro og var arvinger til løfterne - ligeså. Og både mænd og kvinder skal gøres perfekte. Og det vil være bedre for os.

Til hvilket formål?

At give kærlighed på en unik måde i al evighed.

Som apostlen Paulus skrev til kristne (og ikke kun ægtepar):

¹² Og må Herren give jer **større og større kærlighed til hinanden og til alle ...** (1 Thessalonikerbrevet 3:12)

Uanset om det er mand eller kvinde, er det meningen, at mennesker skal give kærlighed. Øget kærlighed til alle vil gøre evigheden bedre.

Hvad skete der med mennesker?

Da Gud først skabte mennesker, velsignede han dem (1. Mosebog 1:28). Han sagde også, at alt, hvad han lavede (inklusive mennesker) var "meget godt" (1 Mos 1:31).

Læg desuden mærke til, at Bibelen specifikt lærer:

²⁹ ... At Gud skabte mennesket oprigtigt, men de har søgt mange hensigter. (Prædikerens 7:29)

I Edens have gav Gud de første sande mennesker – Adam og Eva (1. Mosebog 3:20) – alt, hvad de virkelig havde brug for.

De havde et rent og behageligt miljø, mad og noget at lave (1 Mos 2:8-24). De levede dybest set efter sandheden.

Men der er også en uset ånde verden, som er et mysterium for de fleste. Der er et uset rige, der inkluderer engle. Bibelen viser, at før mennesker blev skabt, gjorde en tredjedel af engle oprør og fulgte en modstander, der nu er kendt som Satan (Åbenbaringen 12:4).

Med tiden viste Satan (jf. Åbenbaringen 12:9) sig som en slange. Så fortalte han Eva, at Gud holdt tilbage på dem (1. Mosebog 3:1,4-5).

Slangen bedragede Eva ved sin list (2 Kor 11:3). Satan sagde til Eva, at hun ikke skulle tro på Guds ord (1. Mosebog 3:2-4). Han appellerede til Evas personlige lyster og forfængelighed, og hun valgte at være ulydig mod Gud og lytte til Satan i stedet for (1. Mosebog 3:6a). Hendes mand Adam var der sammen med Eva og besluttede, at han skulle synde og være sammen med hende (1. Mosebog 3:6b).

Spekulativt indlæg: Menneskets levetid

Efter de første fem kapitler i Første Mosebog, hvor vi ser nogle mennesker, der lever over 900 år.

Så hvorfor levede tidlige mennesker som Adam og Noa så længe?

Den jødiske historiker Josephus hævdede, at dette delvist skyldtes, at Gud havde maden "passer" til dem, såvel som for at give dem tid til at udvikle tidlige teknologier (Antiquities Book 1, 3:9).

Tilsyneladende var grunden til, at Gud førhen tillod folk at leve længere liv, imidlertid, at de bedre kunne se konsekvenserne af synd og at leve adskilt fra Guds veje. Dengang ville virkningerne af forurening f.eks. ikke være så hurtigt tydelige, som de er i det 21. århundrede. Desuden ville det at have længere levetid have hjulpet dem til bedre at se samfundsmæssige og andre problemer, som mennesker kom ind i.

De ville se, at mennesker IKKE gjorde verden bedre. Derfor, efter at de er opstået (Åbenbaringen 20:11-12), ville de bedre indse fejlene ved ikke at gå Guds vej.

Senere generationer ville have set den store syndflod (den er i mange samfunds historiske optegnelser) såvel som set flere af de negative virkninger af, at menneskeheden fulgte Satans vejledning, i modsætning til virkelig at leve på Guds måde.

Gud bestemte, at det var bedre for de senere generationer at leve kortere liv, generelt set, og lider i kortere perioder. Guds hensigt er at minimere lidelse (jf. Klagesangene 3:33).

Mysteriet om Satan og hans dæmoner

Men det var ikke kun Eva, der blev bedraget. Det Nye Testamente siger, at "den gamle slange" kaldes "Djævelen og Satan, som forfører hele verden" (Åbenbaringen 12:9).

Jesus lærte, at Satan var en løgner og løgnens fader (ophavsmand) (Joh 8:44).

Oprindeligt var Satan kendt som Lucifer (Esajas 14:12), som betyder "lysbærer". Han var en "kerub" (Ezekiel 28:14). En kerub er et bevinget englevæsen, hvis roller omfattede at være på Guds nådestol (2. Mosebog 25:18-20; Ezekiel 28:14,16).

Lucifer blev skabt som et grundlæggende perfekt (jf. Ezekiel 28:15) og attraktivt væsen (jf. Ezekiel 28:17). Men den fuldkommenhed holdt ikke (Ezekiel 28:15).

Gud skabte Lucifer og englene, men i en vis forstand var deres skabelse ikke fuldendt, før karakter blev dannet i dem. Nu kan Gud ikke sætte karakter øjeblikkeligt ind i én – hvis han gjorde det, ville han grundlæggende skabe en form for "computerstyret" robot. Dette gælder både for åndelige væsener og mennesker.

Hvis Gud skabte retfærdig karakter øjeblikkeligt ved fiat, ville der ikke være nogen karakter, fordi karakter er den kapacitet af en separat enhed, hos individet, til at komme til sin egen viden om sandheden og skabe sin egen beslutning og vilje til at følge det rigtige i stedet for det forkerte. Og det individ, der er skabt, skal tage den beslutning. Med andre ord, individet, menneske eller engle, har en del i sin egen skabelse.

Dette er et mysterium for de fleste, da få mennesker fuldt ud har forstået dette.

Forstå venligst, at Bibelen viser, at Satan længe før hændelsen i Edens Have var "fuldkommen i sine veje" (Ezekiel 28:11-15a), men så bukkede han under for stolthed og uretfærdighed og blev kastet ned til jorden (Ezekiel 28:15b-17; Esajas 14:12-14). Han blev en modstander af Gud (Satan betyder modstander), i stedet for at opbygge en retfærdig karakter.

Hans oprør var en af grundene til, at der efter den første skabelse af 1. Mosebog 1:1 var kaos, og jorden blev "øde" (ISV, GNB) i 1. Mosebog 1:2. Så Gud gik derefter for at "forny jordens overflade" (Salme 104:30), hvilket omfattede at lave ting, han gjorde under "genskabelsen" (1. Mosebog 1:3-31; 2:1-3).

Hvorfor er noget af det af nogen betydning?

Nå, fornyelsen ("genskabelsen") viser, at Gud kan ordne det, som djævelen kan ødelægge. Skrifterne viser, at Gud har en hensigt for at gøre det i fremtiden (f.eks. ApG 3:19-21; Esajas 35:1-2).

Overvej dog, at Bibelen lærer, at Lucifer var "fuldkommenhedens segl, fuld af visdom og fuldkommen i skønhed" (Ezekiel 28:12).

Som englevæsen havde Lucifer ikke brug for fysisk næring.

Lucifer havde det hele.

Alligevel syndede han (som visse andre engle gjorde ifølge 2 Peter 2:4) og trak en tredjedel af englene med sig til jorden (Åbenbaringen 12:4) (engle skal senere dømmes af Guds folk ifølge 1 Korintherbrev 6: 3).

Lucifer og hans oprør viste, at selv væsener, der "havde det hele", kan gøre oprør for at prøve at gøre tingene værre. Og senere overtalte han de første mennesker, der "havde det hele" til også at gøre oprør mod Gud (1. Mosebog 3:1-6).

Derfor hjælper dette med til at vise, at hvis Gud gav mennesker alt, hvad de har brug for, så der ikke ville være fattigdom, at uden guddommelig karakter, ville mennesker stadig skabe problemer for sig selv og andre.

Hvorfor tillader Gud Satan at bedrage ?

Forpurrede Satans oprør Guds hensigt?

Ingen.

Men viser Bibelen ikke, at Satan, "fyrsten over luftens magt" (Efeserne 2:2), udsender sit selviske og ulydige budskab? Har Djævelen ikke "forblindet" hovedparten af menneskehedsens sind som "denne tids gud" (2 Kor 4:4)?

Ja og ja.

Lærer Bibelen ikke, at Satan Djævelen "forfører hele verden" (Åbenbaringen 12:9)?

Ja.

Jamen, hvorfor tillod Gud Satan og hans dæmoner at komme for at bedrage mennesker og forårsage andre problemer på jorden?

Der er et par grunde.

Apostlen Paulus kaldte vores tid "denne nuværende onde tidsalder" (Galaterne 1:4), hvilket indebærer en bedre tid, der kommer.

Men hvorfor får Satan lov til at have noget af sin magt i vores tidsalder, eftersom han tidligere forkastede Gud?

Satans indflydelse hjælper os med at lære og ofte opbygge karakter hurtigere, end hvis den ikke var til stede. Hurtigere, så vi kan overvinde og opbygge retfærdig karakter ved at gøre modstand såvel som hurtigt kan se frugterne af at gå den forkerte vej. Hver gang du modstår synd, bliver du åndeligt stærkere.

Selvom det til tider er vanskeligt, resulterer denne acceleration i mindre generel lidelse.

Lad os overveje et par ting, der hjælper med at illustrere dette.

Overvej kulstof, som et stykke kul. Den kan gå i stykker relativt let, men når den først er under ekstremt pres, kan den blive til en diamant - hvilket er blandt de hårdeste naturlige stoffer. Så den svage bliver stærk gennem pres. Bibelen lærer, at kristne, selvom de er svage i verden (1 Korintherbrev 1:26-29), skal være rene som raffineret guld, sølv eller ædelsten ifølge 1 Korintherbrev 3:12.

Forestil dig derefter, at du vil overvinde en tung genstand, du ikke kan løfte. Du kunne se på den tunge genstand, men det vil ikke flytte den. Du kan bøje dine arme tyve minutter eller deromkring om dagen, og det kan gøre dine arme lidt stærkere - men ikke for meget - eller måske ville det tage år og år at gøre nogen forskel.

Eller du kunne træne med tunge vægte, som du kunne klare. At løfte dem ville være sværere end blot at løfte dine arme.

Men at løfte vægte ville ikke kun gøre dine arme stærkere end blot at bøje dem, denne type øvelse ville også gøre den nødvendige tid til at få dine arme stærke nok til at overkomme objektet meget kortere.

Overvej nu det:

I 1962 offentliggjorde Victor og Mildred Goertzel en afslørende undersøgelse af 413 "berømte og usædvanligt begavede mennesker" kaldet Cradles of Eminence. De brugte år på at forsøge at forstå, hvad der skabte sådan storhed, hvilken rød tråd der kunne løbe gennem alle disse fremragende menneskers liv.

Overraskende nok var det mest iøjnefaldende faktum, at stort set alle, 392, skulle overvinde meget svære forhindringer for at blive den, de var. (Holy Sweat, Tim Hansel, 1987, Word Books Publisher, s. 134)

Hvad har disse eksempler at gøre med, hvorfor der er en djævel?

At tillade djævelen at prøve at friste menneskeheden fremskynder i det væsentlige processen med at kunne overvinde vores egne fejl og udvikle en retfærdig karakter med Guds hjælp (Filipperne 4:13; Jakob 4:7). Slutresultatet heraf er, at mennesker vil være i stand til at overvinde hurtigere og med den mindst mulige lidelse (jf. Klagesangene 3:33; 1 Peter 4:12-13; 3 Joh 2).

Og hvis Gud kalder dig i denne tidsalder, vil han ikke tillade dig at blive fristet af Satan eller forskellige lyster ud over, hvad du er i stand til at klare (1 Kor 10:13).

At modstå Satan og forskellige fristelser gør dig åndeligt stærkere (Jakob 1:12, 4:7) og vil hjælpe dig til at kunne hjælpe andre i fremtiden (jf. 1 Joh 4:21). Satan ønsker ikke, at du skal tro på sandheden af Guds ord.

Sandhedens mysterium

Cambridge Dictionary definerer 'sandheden' som følger :

sandheden de virkelige fakta om en situation, begivenhed eller person:

Sandheden er noget, der virkelig er nøjagtigt. Alligevel har filosoffer, almindelige mennesker og ledere længe undret sig over sandheden.

Så lad os lægge mærke til, hvordan *Cambridge Dictionary* definerer 'formel' sandhed:

et faktum eller princip, der menes at være sandt af de fleste mennesker:

Men ovenstående er bestemt ikke altid sandt. Og det har mange for længst indset. Alligevel betragter mange "formel" sandhed som virkelighed og accepterer ikke absolutter som ægte sandhed. Men overbevisninger, individuelle eller kollektive, er ofte ikke sande. Bibelen advarer mod dem, der tager råd fra mennesker i stedet for, i sandhed, af Gud (Esajas 30:1; 65:12b). Synd er en faktor (jf. Esajas 59:2a).

Da den romerske præfekt Pontius Pilatus talte med Jesus, spurgte han om sandheden:

³⁷ Pilatus sagde da til ham: "Er du da en konge?"

Jesus svarede: "Du siger med rette, at jeg er en konge. Derfor er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden, for at jeg skulle vidne om sandheden. Enhver, der er af sandheden, hører min røst."

³⁸ Pilatus sagde til ham: "Hvad er sandhed?" Og da han havde sagt dette, gik han atter ud til jøderne og sagde til dem: "Jeg finder overhovedet ingen skyld hos ham." (Johannes 18:37-38)

Pilatus havde tilsyneladende hørt mange argumenter om sandhed og konkluderede, at ingen kunne definere den ordentligt.

Mens Jesus ikke svarede på Pilatus' sidste spørgsmål, ser det ud til, at Pilatus gik ud uden at forvente et svar. Men Jesus sagde, at de af sandheden ville høre ham.

Kort før han mødte Pilatus, skrev Johannes, at Jesus sagde, hvad sandheden var:

¹⁷ Hellig dem ved din Sandhed. Dit ord er sandhed. (Johannes 17:17)

Bibelen lærer også, at Gud ikke kan lyve (Hebræerne 6:18, Titus 1:2).

Derfor kan det konkluderes, at alt, hvad Gud siger, er sandheden.

Nu vil dette blive betragtet som cirkulært ræsonnement, især for dem, der accepterer Bibelen som sand. Men når først du beviser, at der findes en Gud, og at hans ord er sandt (og vi har bøger, såsom *Er Guds eksistens logisk og bevis på, at Jesus er Messias*, der gør det), så er det logisk at konkludere, at Guds ord er standarden til at vurdere, hvad der er sandt.

En løgn er noget, der er i modsætning til sandheden. Derfor noget i konflikt med det oprindelige inspirerede Guds ord er ikke sandt, uanset hvor mange mennesker der hævder at tro det.

Mange mener at de bør "lade deres samvittighed være deres vejleder". Men uden Guds Ånd kan det kødelige sind ikke skelne sandheden, som det burde (1 Korintherbrev 2:14), da hjertet kan være desperat ondt (Jeremias 17:9).

Tænk også på, at Jesus sagde:

⁴ ... "Der står skrevet: 'Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, som udgår fra Guds mund.'" (Matt 4:4)

Mennesker producerer brød af ting, som Gud har skabt. Men den rigtige måde at leve på er ved at følge Guds ord.

Apostlen Paulus skrev:

¹³ Derfor takker vi ogsaa Gud uophørligt, for da I modtog Guds Ord, som I hørte fra os, tog I imod det ikke som et Menneskes Ord, men som det i Sandhed er, Guds Ord, hvilket og virker i jer, der tror. ¹⁴ Thi I, Brødre, bleve Efterlignere af Guds Menigheder, som ere i Judæa i Kristus Jesus. (1 Thessalonikerbrev 2:13-14a).

⁷ ... sandhedens ord, (2 Korintherbrev 6:7)

¹³ På ham stolede du ogsaa på, efter at du havde hørt sandhedens ord, evangeliet om din frelse; (Efeserne 1:13)

⁵ ... det håb, som er gemt for jer i himlen, som I før har hørt om i evangeliets sandhedsord (Kolossenserne 1:5)

Sandheden er et mysterium for de fleste, fordi de fleste ikke fuldt ud stoler på Guds sande ord (jf. Kolossenserne 1:5-6, 25-27; 1 Thessalonikerbrevet 2:13) og forstår heller ikke meget af evangeliets gode nyheder af frelse. De fleste stoler på andre mennesker, som selv er blevet bedraget af Satan (Åbenbaringen 12:9). Jesus sagde:

⁸ Dette Folk nærmer sig mig med deres Mund og ærer mig med deres Læber, men deres Hjerter er langt fra mig. ⁹ Og forgæves tilbede de mig, idet de lære Menneskenes Bud som Lærdomme. (Mattæus 15:8-9)

At stole mere på andre mennesker end Guds ord fører til forgæves tilbedelse og leder folk væk fra sandheden.

Alligevel kan sandheden kendes.

Apostlen Johannes skrev:

³¹ Da sagde Jesus til de jøder, som troede ham: »Hvis I bliver i mit ord, er I i sandhed mine disciple. ³² Og du skal kende sandheden, og sandheden skal gøre dig fri." (Johannes 8:31-32)

⁴⁶ ... Og hvis jeg fortæller sandheden, hvorfor tror du så ikke på mig? ⁴⁷ Den, som er af Gud, hører Guds Ord; derfor hører du ikke, fordi du ikke er af Gud. (Johannes 8:46-47)

³⁷ ... jeg er kommet til verden for at vidne om sandheden. Enhver, der er af sandheden, hører min røst (Joh 18:37).

⁶ Dersom vi siger, at vi har Samfund med ham og vandrer i Mørke, da lyver vi og praktiserer ikke Sandheden. ⁷ Men dersom vi vandrer i lyset, som han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu Kristi, hans Søns, blod renses os fra al synd. (1 Johannes 1: 6-7)

⁴ Den, som siger: "Jeg kender ham," og ikke holder hans bud, er en løgner, og sandheden er ikke i ham. ⁵ Men hvo som holder hans Ord, sandelig er Guds Kærlighed fuldkommen i ham. Herved ved vi, at vi er i ham. ⁶ Den, som siger, at han bliver i ham, bør også selv vandre, som han vandrede. (1 Johannes 2:4-6)

¹⁸ Mine Børn, lad os ikke elske med Ord eller med Tunge, men i Gjerning og Sandhed. ¹⁹ Og deraf vide vi, at vi ere af Sandheden, og vi skulle forsikre vore Hjerter for ham. (1 Johannes 3:18-19)

³ Thi jeg frydede mig meget, da Brødre kom og vidnede om Sandheden, som er i eder, ligesom I vandrer i Sandheden. ⁴ Jeg har ingen større glæde end at høre, at mine børn vandrer i sandhed. (3 Joh 3-4)

På trods af hvad Bibelen siger, er forbindelsen mellem, at sandheden er Guds ord, og at blive bedre forstået af dem, der adlyder Gud, et mysterium for mange.

John skrev også følgende:

3 ... Retfærdige og sande er dine veje, o de helliges konge! (Åbenbaringen 15:3)

At vandre på Guds veje hjælper os til bedre at forstå sandheden, når vi lever efter sandheden.

Som kristne, helliget af Guds ord (Joh 17:17), skal vi "rette sandhedens ord adskiller" (2 Tim 2:15), mens vi undgår " verdslig og tom snak, for det vil føre til yderligere ugudelighed " (2 Timoteus 2:16, NASB). Derfor undgår vi kompromiser med verdens religioner.

Men hvad nu hvis videnskaben modsiger Bibelen, som mange eksperter hævder?

Nå, "lad Gud være sand, men enhver løgner" (Rom 3:4). Tro på Guds ord.

Selv tilbage i Det Nye Testaments tid var der dem, der kaldte fejl 'videnskab'. Varsel:

²⁰ O Timoteus, bevar det, som er forpligtet til din tillid, og undgå profane og forfængelige pludrer og videnskabsmodstande, der falsk såkaldt:

²¹ hvilke nogle, der bekender, have taget fejl med hensyn til Troen. (1 Timoteus 6:20-21, KJV)

Så der har været dem, der hævdede Kristus, som er blevet vildledt af intellektuelle ledere, som var imod sandheden.

Apostlen Johannes blev inspireret til at skrive:

²⁶ Dette har jeg skrevet til dig om dem, som prøver at bedrage dig. (1 Johannes 2:26)

Forskellige videnskabsmænd har været vildledende og/eller har troet, at de havde fakta, der var uenige med Guds ord. Fald ikke for deres misinformation.

Der er en Gud (for detaljer, tjek den gratis bog online på ccog.org med titlen: *Er Guds eksistens logisk?*), og hans ord kan stole på for sandheden. Bibelen advarer om, at "[c] forbandet er den mand, der stoler på mennesker" (Jeremias 17:5).

Apostlen Paulus skrev følgende til Timoteus om nogle, der var:

⁷ altid lærende og aldrig i stand til at komme til kundskab om sandheden. ⁸ Men ligesom Jannes og Jambres modstod Moses, saaledes modstaae ogsaa disse Sandheden: Mennesker med fordærvede Sind, misbilligede i Troen; ⁹ men **de kommer ikke videre, thi deres dårskab skal være åbenbar for alle** (2 Timothy 3:7-9)

Mange hævder, at de altid lærer og er interesserede i sandheden, men de fleste modsætter sig den faktiske sandhed.

Sandheden blev profeteret til at være en knap så god vare i endetiden:

¹² Ja, og alle, som ønsker at leve gudfrygtigt i Kristus Jesus, skal lide forfølgelse. ¹³ Men onde Mænd og Bedragerere skal blive værre og værre, idet de bedrage og blive bedraget. ¹⁴ Men I skal blive ved med det, I har lært og er blevet sikre på, idet I ved, af hvem I har lært *det*, (2 Timothy 3:12-14)

Hvis du vil have nok af "sandhedens kærlighed" (2 Thessalonikerbrev 2:10), og vil handle på det, kan du blive skånet for et kommende massivt bedrag (2 Thessalonikerbrev 2:7-12) og blive skånet for en frygtelig "prøvetime", der kommer til hele jorden (Åbenbaringen 3:7-10).

Hvilens mysterium

Selvom det ikke ser ud til, at hvile ville være et mysterium, har det vist sig at være det for mange.

Bibelen viser, at Gud velsignede den syvende dag (1. Mosebog 2:2-3). Bibelen lærer ikke, at Gud velsignede nogen anden dag efter menneskets valg. Folk skal "adlyde Gud mere end mennesker" (ApG 5:29).

Gud sørgede for en ugentlig fysisk pause for mennesker. Og han sørger for, at mennesker kan holde det (jf. 2. Mosebog 16:5; 3. Mosebog 25:18-22).

Mange er overraskede over at indse, at de i det lange løb kan få mere fra hånden ved at arbejde seks dage i stedet for syv. Men det er sandt.

Og fordi folk ikke forstår skrifterne, er dette et mysterium for de fleste.

Gud inspirerede profeten Ezekiel til at skrive:

²⁶ Hendes Præster have forbrudt min Lov og vanhelliget mine hellige Ting; de har ikke skelnet mellem det hellige og det vanhellige, og de har ikke gjort forskellen mellem det urene og det rene kendt; og de har skjult deres Øjne for mine Sabbater, saa at jeg blev vanhelliget iblandt dem. (Ezekiel 22:26)

Mange religiøse ledere overtræder Guds lov, og de har skjult deres øjne relateret til sabbaterne. *Mine sabbatter* er en reference til den ugentlige sabbat såvel som de årlige sabbatter, der også er kendt som Guds hellige dage. Sabbaterne er en tid med fysisk hvile/genoprettelse og åndelig foryngelse.

De syv dages uge billeder, der ligesom Gud gav mennesker seks dage til at udføre deres arbejde og hvile på den syvende, at Gud gav menneskeheden seks 'et tusinde års dage' (jf . Salme 90:4; 2 Peter 3:8) til gøre menneskeheden arbejde, men så at leve i den 'syvende tusindårs dag' i tusindårsriget (jf. Åbenbaringen 20:4-6).

6.000/7.000 årshensigten stemmer godt overens med Det Nye Testaments lære om at være i "de sidste dage" (ApG 2:14-17), som startede senest da Jesus var ved at afslutte sin jordiske tjeneste (Hebræerne 1:1-2). De sidste to dage af de seks tusind år ville være de sidste dage i den type uge.

Jødisk tradition lærer, at denne 6.000 år lange idé først blev undervist i profeten Elias' skole (Babylonsk Talmud: Sanhedrin 97a).

I det sene andet og tidligere tredje århundrede kunne græsk-romerske helgener og biskopper lide Irenaeus (Irenaeus. Adversus haereses , bog V, kapitel 28:2-3; 29:2) og Hippolytus (Hippolytus. På Hexaëmeron , eller seks dages arbejde) forstod og underviste også de 6.000-7.000 år samt rapporterede, at den ugentlige sabbat afbildede den tusindårige hvile (den syvende af de tusind år).

Men efter kejser Konstantins opståen i det 4. århundrede holdt mange andre op med at lære dette. Mere om tidlige overbevisninger kan findes i den gratis bog, tilgængelig online på ccog.org, med titlen *Beliefs of the Original Catholic Church* .

På trods af at græsk-romersk-katolikker ikke officielt underviser i 6000 års doktrinen længere, har Gud tilladt Djævelen og menneskeheden i denne 6.000 års alder at vælge at gå den forkerte vej for at minimere total lidelse og være en del af processen for at fuldkommengøre alle mennesker som vil lytte til ham – enten i denne tidsalder eller den kommende tidsalder.

Hvorfor 6.000 år?

Det ser ud til, at Gud konkluderede, at dette ville være tid nok for mennesker til at prøve mange forskellige måder at leve på, som de troede var bedst – og flere generationer siden Adam og Eva har haft den mulighed. Så i tusinder af år ville mennesker senere være i stand til bedre at se, at udsagn i Ordsprogene 14:12 og 16:25 , "Der er en vej, der synes rigtig for et menneske, men dens ende er dødens vej," er korrekt.

Gud vidste, at denne verden vil blive så dårlig mod slutningen af disse 6.000 år, at "medmindre de dage blev forkortet, ville intet kød blive frelst" (Matt 24:22).

Efter de 6.000 år vil Jesus vende tilbage, de hellige vil blive genopstået, livet på hensigteten vil blive frelst, og den tusindårige del af Guds rige vil blive etableret (jf. Åbenbaringen 20:4-6)

Og dette har tilsyneladende været et mysterium for de fleste.

Læg mærke til noget Esajas blev inspireret til at skrive:

¹¹ Thi med stammende Læber og en anden Tunge vil han tale til dette Folk, ¹² Til hvem han sagde: "Dette er den hvile, hvormed du kan lade de trætte hvile," og: "Dette er den forfriskende"; Alligevel ville de ikke høre. (Esajas 28:11-12)

Gud lover hvile, men på grund af "stammende læber og en anden tunge" - forkert lære og oversættelsesspørgsmål - accepterer de fleste ikke den forfriskende hvile, som Gud har sørget for hver uge.

I Hebræerbrevet i Det Nye Testamente bruges to forskellige græske ord og oversættes ofte til engelsk som "hvile". Translittereret til engelsk er de *katapausis* og *sabbatismos* . Fordi mange oversættere fejlagtigt har oversat begge disse ord ens, er mange blevet forvirrede. Sabbatismos bruges i Hebræerbrevet 4:9, hvorimod katapausis bruges på steder som Hebræerbrevet 4:3.

På grund af den fremtidige "hvile" (katapausis) - Guds rige - det åndelige Israel skal indgå i (Hebræerne 4:3), forbliver der for dem en sabbatismos - en overholdelse af sabbatsdagen nu (Hebræerne 4:9)). Det

betyder, at kristne vil gå ind i den fremtidige 'hvile' af Guds rige, selvom de nu holder den ugentlige sabbatshvile, som ser frem til den. I denne tidsalder skal Guds folk flittigt hvile samme dag, som Gud gjorde (Hebræerne 4:9-11a), "for at nogen ikke falder i overensstemmelse med det samme eksempel på ulydighed" (Hebræerne 4:11b).

På grund af fejlversættelser og religiøse læreres 'øjneskjul' angående Guds sabbatter, er bibelsk hvile stadig et mysterium for mange.

Syndens mysterium

Mange mennesker synes at være forvirrede over, hvad synd er.

Mange opfører sig, som om de kan definere det.

Alligevel er det Gud, og ikke mennesker, der definerer synd.

Hvad er synd?

Her er hvordan Bibelen definerer det:

⁴ Den, som begår synd, begår også lovløshed, og synd er lovløshed. (1 Johannes 3:4, NKJV)

⁴ Enhver, som gør synd, begår også uret; og synd er uretfærdighed. (1 Johannes 3:4, DRB)

⁴ Enhver, der synder, bryder loven, og i virkeligheden er synd lovløshed. (1 Johannes 3:4, EOB Ny Testamente)

⁴ Enhver, som gør synd, overtræder også loven; thi synd er lovens overtrædelse. (1 Johannes 3:4, KJV)

Hvilken lov?

Guds lov, som er i hans ord (jf. Salme 119:11), og som omfatter de ti bud (jf. 1 Joh 2:3-4; Salme 119:172; se også den gratis bog, tilgængelig online på www.ccog.org, med titlen: *De ti bud: Dekalogen, kristendommen og udyret*).

Selvom ingen er blevet tvunget til at synde, lærer Bibelen, at alle har syndet (Romerne 3:23).

Hvorfor synder mennesker?

Nå, af samme grund som Eva og Adam syndede. De blev bedraget af Satan og/eller deres lyster.

Satan har bedraget hele verden (Åb 12:9). Han har brugt enhver ond tanke han kunne til at påvirke og bedrage hele menneskeheden. Satan har udsendt sin filosofi vidt og bredt (jf. Efeserne 2:2) - appellerende til forfængelighed, begær og grådighed for at påvirke os.

Læg mærke til følgende fra den afdøde evangelist Leroy Neff:

Hver af os er blevet indstillet på dette bedrageriske bombardement fra en tidlig alder. Satan har brugt denne metode til at indsætte forkerte tanker, og han bruger omgivelserne og omstændighederne til at påvirke os til at træffe forkerte beslutninger ligesom Adam og Eva gjorde.

Da vi blev født, havde vi intet had eller fjendskab mod Gud eller hans perfekte måde. Vi vidste ikke engang, at Gud eksisterede, eller at han havde en rigtig måde for os at leve på. Men med tiden udviklede vi også den samme holdning som Satan, om egoisme, om grådighed og begær og om at ville vores egen måde.

Da vi var små børn, var vi måske som dem, Kristus talte om (Matt 18:3, 4). De var ydmyge og lærevillige - endnu ikke fuldstændigt bedraget af Satan og hans samfund. ...

Al menneskelig ve, ulykke, smerte og elendighed er kommet som et direkte resultat af synd - overtrædelsen af Guds åndelige og fysiske love. Lykke og et fuldt liv i overflod er de automatiske resultater af lydighed mod Guds lov. (Neff L. All About Sin. Tomorrow's World Magazine. April 1972)

Og mens Jesus døde for alle vores synder, har synden en pris. Og de langsigtede omkostninger er, at det negativt påvirker synderen og ens potentiale til at gøre endnu mere godt. Så gør tro ikke, at synd nu er godt for dig (eller andre), men forhåbentlig vil alle lære af deres synder (jf. 2 Peter 2:18-20), bekende dem (1 Joh 1:9) og omvende sig fra dem (jf. Apg 2:37-38).

På grund af upassende lære og traditioner anerkender mange ikke synd i denne tidsalder.

Apostlen Paulus skrev:

⁷ Thi lovløshedens hemmelighed virker allerede; der er kun den, der i øjeblikket holder det tilbage, indtil han måske er gået ud af midten. ⁸ Og da skal den lovløse åbenbares, hvem den Herre Jesus vil fortære med sin munds ånde og tilintetgøre ved tilsynekomsten af sit komme, ⁹ hvis komme er efter Satans virke i enhver magt og i tegn og i løgnens undere, ¹⁰ og i ethvert bedrag af ugudelighed for dem, der går fortabt, til gengæld for hvilket de ikke modtog kærligheden til sandheden, for at de kunne blive frelst. ¹¹ Og derfor vil Gud sende dem en Vildfarelse, for at de skal tro, hvad der er falskt, ¹² for at alle, som ikke troede Sandheden, men have glædet sig over Uretfærdighed, skulle dømmes. (2 Thessalonikerbrev 2:7-12, Berean Literal Bible)

En del af "lovløshedens mysterium" ("ugelighedens mysterium" DRB) er, at mange ikke er blevet lært den sandhed om synd og/eller er blevet lært at ræsonnere omkring Guds love ligesom farisæerne på Jesu tid og i stedet acceptere upassende traditioner. (jf. Matthæus 15,1-9). Dem uden tilstrækkelig kærlighed til sandheden vil blive bedraget grusomt, når vi nærmer os slutningen af denne tidsalder.

Bibelen lærer os: "Lad dig ikke forføre, mine elskede brødre" (Jakob 1:16).

Alligevel har vi mennesker en tendens til at bedrage os selv (især med Satans indflydelse) og ikke indse omfanget af vores tilbøjeligheder til at forville os.

Apostlen Jakob forklarede følgende om fristelse og synd:

¹² Salig er den Mand, som udholder Fristelse; thi når han er blevet godkendt, vil han modtage livets krone, som Herren har lovet dem, som elsker ham. ¹³ Lad ingen sige, når han bliver fristet: "Jeg er fristet af Gud!" thi Gud kan ikke fristes af det onde, og han frister heller ikke selv nogen. ¹⁴ Men enhver bliver fristet, når han drages bort af sine egne lyster og lokkes. ¹⁵ Da, naar Begæret har undfanget, føder det Synd; og synden, når den er fuldvoksen, frembringer døden. (Jakob 1:12-15)

For at modstå fristelser, for at få en forkert tanke ud af dit sind, der kommer ind i det, fyld dit sind med gode tanker (Filipperne 4:8) og vend dig til Gud.

Hvilke bedre tanker er der end dem om Gud og hans ord? Hvis du modstår Satan ordentligt, siger Bibelen, at han vil flygte (Jakob 4:7).

At gøre modstand gør dig åndeligt stærkere, mens det at hengive dig til synd gør dig svagere.

Synd hjælper med at vise, for dem, der er villige til at tro, at vi har brug for Gud og hans veje.

Gud forstod indflydelsen af Satans bedrag, såvel som menneskelige lyster, og udviklede en frelseshensigt, der tager højde for det (for flere detaljer om det, tjek venligst den gratis online bog: *Universal OFFER of Salvation. Apokatastasis: Can God redde de fortabte i en kommende tid? Hundredvis af skriftsteder afslører Guds frelseshensigt*).

3. Hvad lærer verdens religioner?

Forskellige trosretninger har deres overbevisninger om, hvad formålene er med skabelsen. Så lad os se på nogle udtalelser fra dem, der holder til forskellige østlige og vestlige religioner.

Men lad os først overveje ateister. Ateister tror ikke på, at mennesker har noget formål, undtagen måske nydelse eller en form for personlig opfyldelse.

Der er nogle (som måske eller måske ikke betragter sig selv som ateister), der mener, at det ville være bedre, hvis der eksisterede færre mennesker:

Antinatalisme er troen på, at menneskeliv er objektivt værdiløst og meningsløst. Som The Guardian forklarer, hævder antinatalister, at menneskelig reproduktion forårsager uberettiget skade på det menneskelige samfund (som ikke burde eksistere til at begynde med ved denne måde at tænke på) og hensigteten. Desuden er forældre skyldige i en moralsk forbrydelse ved at påtvinge børn, der ikke har givet sit samtykke til deres eksistens, eksistens. ...

antinatalister hævder ofte, at deres tro på menneskelivets værdiløshed er motiveret af medfølelse med menneskeliv ...

antinatalister ønsker at beskytte menneskeheden mod skade ved at sikre dens udslættelse ... (Walsh M. Growing 'Anti-Natalist' Movement Calls For The Extinction Of Humanity... Daily Wire, 15. november 2019)

Grundlæggende mener antinatalister, at mennesker forårsager mere skade end gavn, livet er hårdt, og derfor bør folk ikke bringe flere mennesker til verden, da det vil øge den totale lidelse og smerte.

Men de tager fejl med hensyn til menneskelig værdi.

Mennesker har værdi. Og mens der er lidelser, blev mennesker skabt til at bidrage og hjælpe. Der er en mening med livet.

Lad os nu se, hvad hinduismen siger om menneskehedens formål.

Efter sigende er der lidt mere end en milliard hinduer. Her er information om den tros tro:

Ifølge hinduismen er meningen (formålet) med livet firedeelt: at opnå Dharma, Artha, Kama og Moksha. Den første, dharma, betyder at handle dydigt og retfærdigt. ... Den anden mening med livet ifølge hinduismen er Artha, som henviser til jagten på rigdom og velstand i ens liv. ... Det tredje formål med en hindus liv er at søge Kama. Enkelt sagt kan Kama defineres som at få glæde af livet. Den fjerde og sidste mening med livet ifølge hinduismen er Moksha, oplysning. Det er langt den sværeste mening med livet at opnå, Moksha kan tage en person kun ét liv at opnå (sjældent), eller det kan tage flere. Imidlertid betragtes det som den vigtigste mening med livet og tilbyder sådanne belønninger som befrielse fra reinkarnation, selvrealisering, oplysning eller enhed med Gud. (Sivakumar A. Livets mening ifølge hinduismen, 12. oktober 2014)

Så i det væsentlige lærer hinduismen at stræbe efter at leve retfærdigt, søge velstand, nyde livet og opnå oplysning, hvilket ifølge en hindu, jeg hørte tale, også inkluderer guddommeliggørelse. Selvom disse hinduistiske overbevisninger kan være i overensstemmelse med Bibelen, forklarer de ikke, hvorfor der skulle være liv i første omgang.

Efter sigende er der lidt mere end en halv milliard buddhister. Buddhismen har et andet syn end hinduismen:

Buddhismen benægter, at der er nogen permanent og absolut betydning af livet, og beskrev livet som utilfredsstillende (s. dukkha) og tomt (s. sunyata). Buddha erkendte imidlertid, at der er en relativ betydning af livet, og det er gennem denne relative og betingede natur af livet, at vi kan opnå og realisere den universelle sandhed. Ifølge Buddhas diskurser er vores liv og verden intet andet end fænomener, der stiger og falder. Det er en dannelses- og degenerationsproces. (Hvad er betydningen af livet? Buddhanet.net, hentet 03/21/19)

Mens hinduismen har mange guder, har buddhismen ikke en. Og hvis der ikke er nogen Gud, så har buddhisterne (ligesom andre ateister) ret i, at livet ikke har nogen absolut betydning.

Men hvis der er et guddommeligt åndsvæsen, og ja, det er logisk at konkludere, at der er (at have information, der beviser det, se også vores gratis hæfte, online på ccog.org, *Er Guds eksistens logisk?*), så ville det gøre det mere fornemmeligt af, at en guddommelig Skaber havde et reelt og betydningsfuldt formål.

Nu lærer både buddhismen og hinduismen en idé kaldet karma. Her er nogle oplysninger fra en buddhistisk kilde:

Karma er loven om moralsk årsagssammenhæng. Teorien om karma er en grundlæggende doktrin i buddhismen. ... I denne verden sker der intet med en person, som han af en eller anden grund ikke fortjener. ... Pali-udtrykket Karma betyder bogstaveligt talt handling eller handling. Enhver form for forsætlig handling, hvad enten den er mental, verbal eller fysisk, betragtes som karma. Det dækker over alt, hvad der indgår i sætningen "tanke, ord og handling". Generelt set udgør al god og dårlig handling karma. I sin ultimative betydning betyder Karma al moralsk og umoralsk vilje. (Sayadaw M. The Theory of Karma. Buddhanet.net, hentet 22/07/19)

Selvom Bibelen ikke bruger udtrykket "Karma", lærer den, at man vil høste, hvad man sår (Galaterne 6:7-8). Men i modsætning til buddhismen lærer Bibelen, at Gud styrer tingene (Ordsprogene 16:9), så i sidste ende vil det fungere godt for dem, der accepterer hans vilje (jf. Romerne 8:28). Og der vil ingen ende være på fredens forøgelse (Esajas 9:7).

Nu skal det dog pointeres, at hinduismen og buddhismen ønsker, at verden skal være et bedre sted. Men de forstår ikke, hvordan Bibelen lærer, at det vil ske.

I modsætning til buddhister tror muslimer på en guddommelig skaber, som har et formål med mennesker. Der er angiveligt 1,8 milliarder muslimer. Her er et islamisk syn relateret til, hvorfor Gud skabte mennesker:

Vores krop, vores ånd, vores tilbøjelighed til at tilbede Gud og vores lys er gaver sendt direkte fra Gud for at tjene som kritiske midler til vores opnåelse af menneskelig perfektion. Den perfektion ligger i at dyrke de aspekter af ånden, der overskrider dens levende kvaliteter, aktualisere vores tilbøjelighed til at tilbede og forfine vores lys. Når dette sker, er mennesket et smukt væsen og som sådan et passende objekt for guddommelig kærlighed, for som vores profet nævnte : "Sandelig, Gud er smuk og elsker skønhed." (Shakir A. The Human in the Qur'an. Journal of the Zaytuna College, 5. juni 2018)

Mens Jesus også påpegede, at perfektion skulle være målet (Matt 5:48), forklarer ovenstående ikke rigtig, hvorfor Gud skabte mennesker. Imidlertid giver følgende islamiske kilde en grund:

Gud skabte mennesket for at tjene ham, hvilket betyder, at mennesker skulle tro på den ene Gud og gøre godt. Dette er objektet for menneskelivet. Gud siger: "Jeg har ikke skabt mennesker, bortset fra at de skulle tjene mig." (The Winds That Scatter, 51:56) (Hvad er formålet med menneskeliv i islam? Muslim Converts Association of Singapore, tilgået 03/21/19)

Mens mennesker burde gøre godt , ligner meget af resten af ovenstående visse protestantiske synspunkter om, hvorfor Gud skabte mennesker, som vi vil se på næste gang.

Nogle protestantiske synspunkter

Der er forskellige holdninger til, hvorfor Gud skabte mennesker inden for de allerede nævnte religioner.

Og det samme gælder blandt protestanter.

Der er efter sigende lidt over 800 millioner protestanter, og de er opdelt af mange trosretninger, ministerier og sekter (bemærk: Guds *fortsættende* kirke er IKKE protestantisk - detaljer om hvorfor findes i vores gratis online bøger: *The Continuing History of the Guds Kirke* og *håbet om frelse: Hvordan den fortsatte Guds kirke adskiller sig fra protestantisme*).

På trods af de forskellige protestanter synes der dog at være nogle generelle aftaler om, hvorfor Gud skabte noget.

Læg mærke til et protestantisk syn på, hvorfor Gud skabte mennesker:

Hvorfor skabte Gud mennesker?

Han gjorde det for at give sig selv ære. Gud skabte os til at leve og nyde forhold, som han gjorde. Jesus sagde: "Jeg har fortalt jer dette, for at min glæde kan være i jer, og at jeres glæde kan blive fuldkommen" (Joh 15:11). ...

At bringe ære til Gud - det vil sige at ophøje ham, løfte ham op, give ham ros, at reflektere over ham ærefuldt - er i virkeligheden vores formål med livet. (Bell S. Josh McDowell Ministry. offentliggjort 11. april 2016)

Vi i CCOG er uenige. Gud skabte os ikke, fordi han er en ego-drevet åndelig enhed, der havde brug for folk til at give ham ære. Det er heller ikke formålet med menneskelivet at give Gud ære. Men det er sandt, at Gud ønskede at øge glæden.

Her er et andet, noget lignende protestantisk svar:

Hvorfor skabte Gud i første omgang? Kedede han sig? Var han ensom? Hvorfor gik Gud igennem besværet med at skabe mennesker?

Bibelen fortæller os, at Guds ultimative formål med universet er at åbenbare hans herlighed. Bibelen fortæller os, at Guds ultimative formål med menneskeheden er at åbenbare sin kærlighed. (Blev Gud kedet? All About God Ministries, tilgået 21/03/19)

Nå, dette er lidt tættere på, da kærlighed er en del af det, men igen implikationen er, at Gud skabte alt på grund af sit behov for at få strøget sit ego. Gud er ikke forfængelig og har ikke brug for det.

Her er synspunkter fra to andre protestanter:

Hvorfor skabte Gud verden?

Det korte svar, der runger gennem hele Bibelen som en rullende torden, er: *Gud skabte verden til sin ære*. (Piper J. 22. september 2012. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> besøgt 16/01/19)

Hvorfor skabte Gud?

Gud skabte ikke på grund af en eller anden begrænsning i sig selv. I stedet skabte han alt ud af ingenting for at vise sin herlighed til glæde for sine skabte væsener, og for at de kunne erklære hans storhed. (Lawson J. Ligonier Ministries, 3. juli 2017)

Yderligere to hævder, at Gud har skabt ting til hans personlige ære.

Så de protestantiske (inklusive baptistiske) kilder synes at være enige. Men vi i CCOG tror ikke på, at de virkelig forstår mysteriet med Guds hensigt.

Udsigt fra den romersk-katolske kirke og Jehovas Vidner

Hvad med romersk-katolikker?

Den katolske kirkes katekismus lærer:

293 Skriften og traditionen holder aldrig op med at lære og fejre denne grundlæggende sandhed: "Verden blev skabt til Guds ære." ¹³⁴ St. Bonaventure forklarer, at Gud skabte alle ting "ikke for at øge sin herlighed, men for at vise den frem og formidle den", ¹³⁵ for Gud har ingen anden grund til at skabe end sin kærlighed og godhed: "Væsener blev til, da kærlighedens nøgle åbnede hans hånd." ¹³⁶ Det Første Vatikankoncil forklarer:

Denne, sande Gud, af sin egen godhed og "almægtige magt", ikke for at øge sin egen salighed eller for at opnå sin fuldkommenhed, men for at manifestere denne fuldkommenhed gennem de fordele, som han skænker skabninger, med absolut rådsfrihed "og fra tidernes begyndelse, lavet af intet begge skabninger, de åndelige og de kropslige. . ." ¹³⁷

294 Guds herlighed består i realiseringen af denne manifestation og formidling af hans godhed, som verden blev skabt til. Gud skabte os "til at være hans sønner ved Jesus Kristus, i overensstemmelse med hans viljes hensigt, *til pris for hans herlige nåde*", ¹³⁸ for "Guds herlighed er mennesket fuldt ud i live; desuden er menneskets liv Guds vision: hvis Guds åbenbaring gennem skabelsen allerede har opnået liv for alle de væsener, der bor på jorden, hvor meget mere vil ikke Ordets åbenbaring af Faderen få liv for dem, der ser Gud." ¹³⁹ Det ultimative formål med skabelsen er, at Gud "som er skaberen af alle ting omsider kan blive "alt i alt", og dermed samtidig sikre sin egen ære og vores saligprisning.

Nu, på grund af omtalen af kærlighed, er ovenstående nærmere end nogle andre kilder, selvom det ikke er tilstrækkeligt fuldstændigt, da det udelader en vigtig grund.

Den afdøde kardinal John Henry Newman kom tættere på, da han skrev følgende:

Jeg er skabt til at gøre noget eller til at være noget, som ingen andre er skabt til. Jeg har en plads i Guds råd, i Guds verden, som ingen andre har ... Hvis jeg virkelig fejler, kan Han oprejse en anden, da han kunne gøre stenene til Abrahams børn. Alligevel har jeg en del i dette store værk ... Han har ikke skabt mig for intet. (Newman JH. *Meditations and Devotions of the Late Cardinal Newman*. Longmans, Green, 1903, s. 301)

Ovenstående er grundlæggende korrekt, selvom det stadig ikke er komplet. Nogle protestanter indser også, at Gud vil have et værk for sine helgener i evigheden, men de har en tendens til at være vage med hensyn til, hvilket arbejde eller hvorfor.

Her er, hvad Jehovas Vidner underviser i *lektion 2.3* i dens online bibellære med titlen *Hvorfor skabte Gud mennesker ?* :

Jehova skabte mennesker til at nyde **livet på jorden for evigt** og til at kende ham som deres kærlige Fader. (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> tilgået 01/16/ 19)

... hvorfor jorden eksisterer? ... Det blev skabt for at være et smukt hjem for mennesker (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#85> åbnet 16/01/19).

1. Gud skabte jorden til at være et permanent hjem for mennesker
2. Gud skabte mennesker til at **leve evigt** under hans kærlige ledelse. Han vil opnå dette formål (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Selvom det er sandt, at Gud skabte jorden for at være et hjem for mennesker, og at Gud vil give dem, der vil omvende sig ordentligt og acceptere Jesus, evigt liv, så forklarer det virkelig ikke, HVORFOR Gud skabte mennesker i første omgang.

Den salige vision

Nogle føler, at evigheden primært vil blive brugt på at se på Guds ansigt. Dette er kendt som 'Saligsynet'.

Mens Bibelen lærer, at vi kan se Guds ansigt for evigt (Salme 41:12), bliver den salige vision undervist af nogle som den kristne belønning og formålet med skabelsen.

Her er, hvordan *New World Encyclopedia* beskriver det:

The **Beatific Vision** er et udtryk i katolsk teologi, der beskriver den direkte opfattelse af Gud, som de, der er i himlen, nyder godt af, og som giver den højeste lykke eller velsignelse. I denne opfattelse er menneskers forståelse af Gud, mens de er i live, nødvendigvis indirekte (medieret), mens den salige vision er direkte (umiddelbar). ...

Thomas Aquinas forklarede Beatific Vision som det ultimative mål for menneskets eksistens efter fysisk død. Aquinas' formulering af at se Gud i himlen svarer til Platons beskrivelse af at se det Gode i Formernes verden, hvilket ikke er muligt, mens han stadig er i den fysiske krop. ...

Platons filosofi antyder konceptet om den salige vision i allegorien om hulen, som optræder i republikkens bog 7 (514a-520a), der taler gennem karakteren af Sokrates:

Min mening er, at i vidensverdenen optræder ideen om det gode (det gode) sidst af alle og kun ses med en indsats; og, når det ses, antages det også at være den universelle forfatter til alle ting, der er smukke og rigtige, lysets og lysets herre i denne synlige verden, og den umiddelbare kilde til fornuft og sandhed i det intellektuelle (517b , c) .

For Platon ser det Gode ud til at svare til Gud i kristen teologi. ...

St. Cyprian af Kartago (tredje århundrede) skrev om de frelste, der så Gud i Himmeriget:

Hvor stor vil din herlighed og lykke være, at få lov til at se Gud, at blive bæret med at dele glæden ved frelse og evigt lys med Kristus, din Herre og Gud... at glæde sig over uddødelighedens glæde i Himmeriget med de retfærdige og Guds venner. ...

I det trettende århundrede beskrev filosof-teologen Thomas Aquinas, efter sin lærer Albertus Magnus, det ultimative mål for et menneskeligt liv som bestående i den intellektuelle salige vision af Guds væsen efter døden. Ifølge Aquinas overgår det salige syn både tro og fornuft. ...

Hinduistisk og buddhistisk tankegang har længe talt om oplevelsen af samadhi, hvor sjælen finder forening med det guddommelige, mens den stadig er i kroppen. Den mystiske tradition i islam taler om bogstaveligt at se med Guds øjne: "Når jeg elsker ham, er jeg hans hørelse, som han hører ved; og hans syn, ved hvilket han ser; hans hånd, hvormed han slår; og hans fod, som han går med" (Hadith af An-Nawawi 38).

George Fox og de andre tidlige kvækere mente, at direkte oplevelse af Gud var tilgængelig for alle mennesker uden mægling. (Beatific Vision. New World Encyclopedia, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision tilgået 04/16/19)

Bemærk: Bibelen er klar over, at Gud vil komme ned til jorden (Åbenbaringen 21:1-3), derfor afviser skriften synet på et salig syn i himlen.

Redaktøren af *Lutheran Journal of Ethics* skrev:

Men endemålet for Guds hensigt med den menneskelige skabning skinner gennem en eskatologisk forståelse af helliggørelse, hvor vi bliver lovet den salige vision om hellighed og fuldt fællesskab med Gud i evigheden. (Santos C. Editor's Introduction: Lutherans and Sanctification. © september/oktober 2017. *Journal of Lutheran Ethics*, bind 17, udgave 5)

Mange protestanter, der tror på den salige vision, hælder til den opfattelse, at denne vision er et åndeligt, ikke et fysisk syn (f.eks. . Ortlund G. Why We Misunderstand the Beatific Vision. First Baptist Church of Ojai, 26. september 2018).

De, der accepterer versioner af den salige vision som det endelige mål, har en tendens til at tro, at det at se Gud vil fylde dem med hans eller deres egen lykke.

Her er et modsat syn på denne vision fra en tidligere Church of God-skribent:

Hvis evigheden skal bruges på at stirre saligt op i Guds ansigt eller få ethvert ønske opfyldt med det samme - som mange religioner lærer - efter et par måneder (eller efter et par oktillioner år, det betyder ikke rigtig noget), ville livet blive kedeligt . Og når først livet blev kedeligt, ville det være sygeligt og djævelsk skræmmende. For der ville ikke være andet tilbage end en uendelig evighed af kedsomhed at komme - med døden en vidunderlig, men umulig måde at undslippe på (se Luk 20:35-38). Dette ville i sandhed være den ultimative tortur.

Men vor evige Fader har en bedre idé. Han har designet en hensigt, hvor evigheden ikke bliver gradvist kedeligere. Men hvor utroligt det end ser ud, vil evigheden blive gradvist mere spændende, mere sprudlende og sjovere, efterhånden som hver æon følger. (Kuhn RL. The God Family - Tredje del: To Inhabit Eternity. Good News, juli 1974)

Ja, Gud skabte det, han gjorde, for at evigheden kunne blive bedre. Læg mærke til noget fra en afdød Church of God-skribent:

Den Gud, der satte denne verden sammen, gjorde det med en hensigt i tankerne. Den hensigt var ikke det håbløse Nirvana fra en storreligion i verden, som lover, at du vil blive en ubevidst del af den store helhed af ingenting uden bekymringer for evigt - fordi du ikke har nogen individuel bevidsthed for evigt. Det er ikke lyksaligheden ved at slumre i en hængekøje slynget mellem to daddelpalmer i en oase, at blive fodret af vellystige jomfruer for evigt, løftet som Allahs tilhængere er sikret. Det er ikke at gå på de gyldne gader med gyldne tøfler, klimpre på en harpe, mens din eneste bekymring er, hvordan du holder din glorie ved lige, som det ser ud til at være løftet fra flertallet af protestantiske grupper. Det er bestemt ikke løftet om endelig at kunne se ind i Guds ansigt og værdsætte den salige vision (hvad det så end er), ligesom løftet til

dem, der følger den katolske tro: Hvad Gud, der skabte alt, foreslår, er at bringe dig ind i hans familie. At være Gud som Gud er Gud! Ikke bare for at være en Gud i den eufemistiske forstand, at vi alle er brødre og søstre med Gud som vores galionsfigur Fader, men for at dele hans guddommelige natur fuldstændigt. ...

Guds egentlige hensigt er praktisk. Han siger om sit familierige, at der aldrig vil være en ende på dets udvidelse. Hans hensigt er at fortsætte med at tilføje sønner og døtre, som ser ud, føler, opfører sig som ham, og som er sammensat af det samme selvgenskabende evige åndelige liv, som han er, for evigt! Derfor er det mål, Gud har sat for sig selv, et håb, som ikke engang han nogensinde vil opfylde. Uendelig, evig, for evigt skabelse af en stadigt voksende familie for at nyde og herske over den store skabelse, han allerede har skabt - og for at få dig og mig til at dele fremtidige skabelser uden ende. En travl, praktisk, interessant, udfordrende, løbende hensigt, der giver en evig grund til at leve.

Der er ingen kedsomhed i den hensigt. Aldrig et tidspunkt, hvor din interesse løber op. Ingen mytisk, religiøst klingende folder om et eller andet spirituelt aldrig-aldrig-land, hvor du ikke gør noget for evigt - men et evigt job med at skabe, styre! problemløsning med synligt udbytte. ... Han har magten til at genoplive dig ... (Hill DJ. What the World Needs Now Is...HOPE. Plain Truth, februar 1979)

Læg mærke til noget fra en afdød Church of God-leder:

"Hvis en mand dør, skal han så leve igen?" (Job 14:14). Dette burde være en tid med HÅB, for selv om DENNE VERDEN dør - og det skal den - vil der følge **en OPSTANDELSE af en ny og bedre verden** - en verden i FRED - en verden af tilfredshed, lykke, overflod, GLÆDE! Gud hjælpe os til at forstå! Ikke blot vedvarende eksistens - men det fulde, lykkelige, interessante, RIGTIGE liv! Ja - og det i HELE EVIGHEDEN! (Armstrong HW. Hvad er formålet med opstandelsen? Gode nyheder, marts 1982)

Fordi mange ikke fuldt ud forstår skriften, har de fremmet synspunkter, som hvordan de underviser i det salige syn, som ikke er helt i overensstemmelse med Guds hensigt.

At vi ser på Gud gør ikke i sig selv evigheden bedre. Selvom han velsigner os for evigt, vil han bestemt gøre det (jf. Salme 72:17-19).

Alle ting skabt til Jesus

Det Nye Testamente lærer dette relateret til Jesus og skabelsen:

¹⁵ Han er den usynlige Guds billede, den førstefødte over hele skabningen. ¹⁶ Thi ved ham ere alle Ting skabt, som ere i Himlene og paa Jorden, synlige og usynlige, hvad enten det er Troner eller Herredømmer eller Fyrstendømmer eller Magter. Alle ting blev skabt gennem ham og til ham. Kolossenserne 1:15-16)

² ... hans søn, som han har sat til arving over alle ting, gennem hvem han også skabte verdener; ³ som er hans herligheds glans og hans persons udtryksbillede og holder alt ved hans krafts ord, (Hebræerne 1:2-3)

Var vi simpelthen skabt til at se på Jesus for evigt?

Ingen.

Læg mærke til, hvorfor Jesus sagde, at han kom:

¹⁰ ... jeg er kommet for at de skal have liv, og for at de skal have *det i overflod*. (Johannes 10:10)

Ved at have "liv" og have det "i overflod" lærer Jesus, at han kom for at vi kunne få en bedre evighed, og at vi kunne hjælpe med at gøre evigheden bedre.

Gud skabte ikke mennesker med det formål, at mennesker stirrede på ham i al evighed.

4. Hvorfor tillader Gud lidelse?

Hvis Jesus kom for at vi kunne få liv "overflod" (Joh 10:10), tillader Gud så lidelse?

Ja.

Er der et formål med det?

Ja.

³¹ Thi Herren forkaster ikke for evigt. ³² Skønt han volder sorg, vil han dog vise barmhjertighed efter sin store barmhjertighed. ³³ Thi han plager ikke frivilligt og bedrøver ikke Menneskenes Børn. (Klagesangene 3:31-33)

Læg mærke til, at Gud ikke villigt plager eller sørger os. Han ønsker, at vi skal gøre det godt (jf. 3 Joh 2).

Tilsyneladende dårlige ting sker for anstændige mennesker.

Jesus syndede aldrig (Hebræerne 4:15), men led for os (1 Peter 2:21). Og "selv om han var en søn, lærte han dog lydighed ved det, han led" (Hebræerne 5:8).

Hvorfor tillader Gud mennesker at lide?

Der er et par grunde. Den ene er som straf for/resultat af vores synder for at opmuntre os til ikke at synde og vende tilbage til Gud (Klagesangene 3:39-40; 3. Mosebog 26:18). Og vi bør forstå, at Bibelen lærer, at Gud straffer os mindre, end vores uretfærdigheder fortjener (jf. Ezra 9:13; Job 11:6). Nu indser selv folk, der tror i det mindste de dele af Bibelen, det.

Men der er en anden, mere kompliceret grund.

Apostlen Paulus fortæller os, at "skabningen blev underkastet forgæves, ikke frivilligt, men på grund af ham, som underkastede den i håb" (Rom 8:20). Han skrev også:

¹⁶ Derfor mister vi ikke modet. Selvom vores ydre menneske går til grunde, bliver det indre menneske dog fornyet dag for dag. ¹⁷ Thi vor lette Trængsel, som kun er et Øjeblik, virker for os en langt mere overvældende og evig Vægt af Herlighed, ¹⁸ medens vi ikke se paa det seede, men paa det som ikke sees. Thi det, der ses, er midlertidigt, men det, der ikke ses, er evigt. (2 Korintherbrev 4:16-18)

Mennesker er i gang med at blive raffineret – hvilket inkluderer sorg og lidelse – men alligevel er der håb. De, der ikke er kaldet i denne tidsalder, er raffineret på én måde (Esajas 48:10; Jeremias 9:7), hvorimod de kaldede skal raffineres og renses mere som sølv og/eller guld (Zakarias 13:9; Salme 66:10; Daniel 11:35, 12:10; 1 Peter 1:7; jf. Åbenbaringen 3:18). Derfor er der "glødende" prøvelser i denne tidsalder (1 Peter 1:7; 4:12).

Der er håb om, hvad der bliver bedre:

⁹ Men, elskede, vi er overbeviste om bedre ting vedrørende jer, ja, ting, der følger med frelsen, skønt vi taler på denne måde. ¹⁰ Thi Gud er ikke uretfærdig, at han glemmer din Gerning og Kærlighedens Arbejde, som du har vist mod hans Navn, idet du har tjent de hellige og tjener. ¹¹ Og vi ønsker, at hver og en af jer viser den samme flid til håbets fulde vished indtil enden, ¹² at I ikke bliver træge, men efterligner dem, som ved tro og tålmodighed arver løfterne. (Hebræerne 6:9-12)

Derfor skal vi være tålmodige og have tillid til, at Guds veje vil resultere i "bedre ting".

Tålmodigt udholdende lidelse er et tegn på kærlighed:

⁴ Kærligheden er langmodig, den er venlig, kærligheden misunder ikke, kærligheden roser sig ikke, er ikke opblæst, ⁵ handler ikke upassende, søger ikke sine egne ting, er ikke provokeret, tilregner ikke det onde, ⁶ glæder sig ikke over Uretfærdighed og glæder sig over Sandheden; den tåler alt, ⁷ den tror alt, den håber alt, den tåler alt. ⁸ Kærligheden svigter aldrig; (1 Korintherbrev 13:4-8, bogstavelig standardversion)

Det græske ord, der er oversat med kærlighed, translittereres som 'agape' – og denne type kærlighed glæder sig over sandheden og vil bære alt. Et mysterium ved ægte kærlighed er, at lidelse kan være involveret i udviklingen af kærlighed. Ægte kærlighed vil ikke svigte.

Nogle gange lider folk for at gøre godt:

¹⁷ Thi det er bedre, hvis det er Guds Villie, at lide for at gøre godt end for at gøre ondt. (1 Peter 3:17)

Bemærk, at ovenstående IKKE SIGER, at det er Guds vilje at påføre os selv lidelse, så vi ville være elendige. Guds veje er højere end vores veje (Esajas 55:8-9) og aspekter af kærlighed er et mysterium i Guds hensigt (jf. Efeserne 5:25-32).

Nu er Bibelen klar over, at der er fordele, der vil opstå fra den lidelse, der rammer os:

³ Sorg er bedre end latter, thi ved et bedrøvet Ansigt bliver Hjertet bedre. ⁴ De vises Hjerte er i sørgehuset, men tåbernes Hjerte er i Glædens Hus. (Prædikeren 7:3-4)

¹⁶ Ånden selv vidner sammen med vor egen ånd og vidner om, at vi er Guds børn. ¹⁷ Men dersom vi ere Børn, da ere vi ogsaa Arvinger — sandelig, Guds Arvinger og Kristi Medarvinger — dersom vi lide med ham, for at vi ogsaa skulle herliggøres med ham. (Romerne 8:16-17, AFV)

¹⁸ Thi jeg mener, at denne tids lidelser ikke er værdige *at sammenlignes* med den herlighed, som skal åbenbares i os. (Romerne 8:18)

¹² Mine elskede, tænk ikke, at det er mærkeligt med den brændende prøvelse, som skal prøve jer, som om noget underligt skete med jer; ¹³ men fryd eder, saavidt I have Del i Kristi Lidelser, for at ogsaa I, naar hans Herlighed aabenbares, skulle glæde eder med overordentlig Glæde. (1 Peter 4:12-13)

¹¹ Min Søn! foragt ikke Herrens Ret, og afsky ikke hans Irettesættelse; ¹² For dem, Herren elsker, retter han op, ligesom en fader sønnen, som han har behag i. (Ordsprogene 3:11-12)

⁵ Og du har glemt den formaning, som taler til dig som til sønner: "Min søn, foragt ikke Herrens tugt, og vær heller ikke modløs, når du bliver irettesat af ham; ⁶ For dem, Herren elsker, tugter han og plager enhver søn, som han tager imod."

⁷ Hvis du udholder tugt, handler Gud med dig som med sønner; thi hvilken Søn er der, som en Fader ikke tugter? ⁸ Men er I uden tugt, som alle har fået del i, da er I uægte og ikke sønner. ⁹ Desuden har vi haft menneskelige fædre, som irettesatte os, og vi viste dem respekt. Skal vi ikke meget lettere underordne os åndernes Fader og leve? ¹⁰ Thi de tugtede os visselig nogle få Dage, som det var bedst for dem, men han til vort Fortjeneste, for at vi skulle have Del i hans Hellighed. ¹¹ Nu synes ingen tugt at være glædelig lige nu, men smertefuld; ikke desto mindre giver det bagefter retfærdighedens fredelige frugt til dem, der er blevet oplært af det. (Hebræerne 12:5-11)

Lidelse er tilladt, så folk vil blive rettet, blive oplært, opbygge karakter og blive bedre af det (se også Rom 5:3-4, 8:17; 2 Thessalonikerbrev 1:3-5; Jakob 1:2-4; 2 Peter 1:5-8; Åbenbaringen 21:7-8). Prøvelser og problemer hjælper med at opbygge tro, undervise i ydmyghed, lære os lektier og kan hjælpe os med at komme tættere på Gud.

Selvom det kan virke overvældende nu, forstår Gud og gør det, så hans folk kan bære det (1 Korintherbrev 10:13). Jesus lærte i bund og grund at tage det én dag ad gangen (Matt 6:34). Og hvad han har hensigtlagt i fremtiden er så hinsides, hvad fysiske lidelser vil være i dette liv (Rom 8:18).

Jesus og Guds folk har lidt:

¹Derfor , da vi ogsaa ere omringet af en saa stor Sky af Vidner og efterlader al Syndens Tyngde, som omgiver os, lad os med Tålmodighed løbe det Løb, som ligger foran os, ²med Øjnene rettet mod Jesus, vor tros ophavsmand og fuldender, som var blevet tilbudt glæde, udholdt korset {Gr. stauros - pæl}, foragtede skammen og sad ved højre hånd af Guds trone. ³ Thi tænk på ham, som udholdt en sådan modsigelse af syndere mod sig selv, for at I ikke skulle blive trætte i eders sjæle og trætte. (Hebræerne 12:1-3, Jubilæumsbibelen)

Lidelse vil ende:

¹² ... Skønt jeg har plaget dig, vil jeg ikke mere plage dig; ¹³ For nu vil jeg bryde hans åg af dig og sprænge dine bånd. (Nahum 1:12-13)

Mens dette blev givet som en profeti relateret til Nineve, bekræfter andre skriftsteder, at lidelse vil ende (Åbenbaringen 21:4), og Satans åg vil blive brudt (Esajas 14:12-17; Åbenbaringen 20:1-3).

Det skal påpeges, at lidelse ikke altid er resultatet af vores handlinger. Vi kan ligesom Jesus lide uretmæssigt:

¹⁹ Thi dette er prisværdigt, naar man for Guds Samvittigheds Skyld udholde Sorg og lide Uret. ²⁰ For hvilken ære er det, hvis du, når du bliver slået for dine fejl, tager det tålmodigt? Men når du gør godt og lider, hvis du tager det tålmodigt, er dette prisværdigt for Gud.

²¹ Thi dertil er I kaldet, fordi Kristus ogsaa led for os og efterlod os et Forbillede, for at I skulle følge hans Spor.

²² "som ikke gjorde nogen Synd, ej heller blev Svig fundet i hans Mund."

²³ som, da han blev udskældt, ikke til gengæld hånedes; da han led, truede han ikke, men overgav sig til ham, som dømmes retfærdigt; (1 Peter 2:19-23)

Jesus var et eksempel for os om lidelse (1 Peter 2:21-24). Det samme gjorde profeterne (Jakob 5:10-11).

Vi skal efterligne Jesus (1 Peter 2:21-24) såvel som profeten Paulus (1 Kor 13:2), som han efterlignede Jesus (1 Kor 11:1).

Børn

Hvad med børn, der lider?

Bibelen fortæller om børn, der lider. Mindst én mand blev født blind, så "at Guds gerninger skulle blive åbenbaret i ham" (Joh 9:3). Men den anden grund er, at de også vil bygge karakter.

Gud har en hensigt for os, selv før vi bliver født:

¹⁶ Dine Øjne saae mit Gods, som endnu var uformet. Og i din Bog er de alle skrevet: De Dage, der blev skabt til mig, da der endnu ikke var nogen af dem. (Salme 139:16)

Hvad med børn, der dør, bliver aborteret eller dræbt i en tidlig alder?

Selvom det er menneskelige tragedier, har Gud en hensigt for dem – Han har ikke glemt dem (jf. Esajas 49:15). De vil ligesom andre ukaldte og uvalgte i denne tidsalder være en del af den anden opstandelse (Åbenbaringen 20:5, 11). Og Bibelen siger, at de vil leve igen - men den tid i 100 år ifølge Esajas 65:20.

Bevægelse mod perfektion

I Det Gamle Testamente skrev Moses, at Guds "værk er fuldkomment" (5 Mosebog 32:4). I Det Nye Testamente skrev apostlen Jakob:

² Mine brødre, regn det som glæde, når I falder i forskellige prøvelser, ³ vel vidende, at prøvelsen af jeres tro giver tålmodighed. ⁴ Men lad tålmodigheden have sin fuldkomne værk, at du kan blive fuldkommen og fuldkommen og intet mangle. ⁵ Dersom nogen af jer mangler Visdom, da bede han til Gud, som giver alle velvilligt og uden Bebrejdelse, og den skal gives ham. (Jakob 1:2-5)

Lidelse ser ud til at være en del af at bevæge sig mod perfektion. Dette BETYDER IKKE, at vi skal torturere os selv med vilje, som nogle gør, men tålmodigt at udholde de prøvelser og lidelser, vi møder.

Og ja, det er lettere at skrive end at opleve – og det ved Gud (jf. Hebræerbrevet 12:11):

⁸ Herren vil fuldende *det, som* angår mig; (Salme 138:8)

Gud arbejder på at perfektionere DIG!

Tænk på, at Bibelen lærer, at Jesus lærte lydighed fra lidelse:

⁸ Skønt han var en Søn, lærte han dog lydighed ved det, han led. ⁹ Og efter at være blevet fuldkommengjort, blev han skaberen af evig frelse for alle, som adlyder ham (Hebræerne 5:8-9)

Det burde hans tilhængere også lære.

Jesus lærte:

⁴⁸ Derfor skal I være fuldkomne, ligesom jeres Fader i himlene er fuldkommen. (Mattæus 5:48)

Betyder det, at kristne nu er perfekte?

Ingen.

Apostlen Johannes lærte klart, at sande kristne stadig synder og har brug for tilgivelse (1 Joh 1:8-10).

Så betyder det, at kristne bare skal konkludere, da dette er umuligt, at det er okay ikke at prøve?

Ingen.

Kristne skal med Guds hjælp (Romerne 12:21; Filipperne 4:13; 1 Joh 4:4) overvinde prøvelserne og prøvelserne i dette liv, som hjælper med at bringe os tættere på perfektion (Jakob 1:2-4).

Mens apostlen Paulus led af en lidelse, fortalte han noget, Jesus fortalte ham:

⁹ Og han sagde til mig: "Min nåde er dig nok, for min styrke fuldendes i svaghed." (2 Korinther 12:9)

Vi bliver perfektioneret nu gennem det, vi går igennem.

Det er, når kristne genopstår som Guds børn, at de vil blive fuldkommen fuldkommen (jf. Efeserne 4:13; Hebræerne 11:40).

5. Hvorfor skabte Gud DIG?

Hvad er dit formål?

DU er ikke den samme som nogen anden. Bibelen lærer, at "alle lemmer ikke har den samme funktion ... hver for sig ... Gud har sat lemmerne, hver af dem, i legemet, som han vilde" (Romerne 12:4-5, 1 Korintherbrev 12:18) .

Så du er anderledes. Din skæbne er unik og vigtig. Dit liv har mening.

Hvad er den bibelske mening med dit liv?

Hvem er du?

DU er en, der kan give kærlighed på en unik måde.

Og det er noget, du vil være i stand til for evigt.

I midten af forrige århundrede udgav Guds Kirke (syvende dag):

Den kristne lever ikke kun for i dag; han forventer en bedre morgendag. (What the Church of Believes. The Bible Advocate and Herald of the Coming Kingdom. 3. oktober 1949, s. 7)

Men en kristen forventer ikke blot en bedre morgendag. En sand kristen opbygger karakter nu gennem de prøver, muligheder og prøvelser i livet (jf. Romerne 5:1-4), som vil hjælpe den kristne til at være i stand til personligt at bidrage til den "bedre morgendag".

I sidste ende har Gud særlige hensigter for DIG personligt.

Gud skabte dig til at give kærlighed på din egen individuelle måde (jf. 1 Kor 12:20-13:10).

Men hvordan?

I bund og grund, nu at leve ved tro og lydighed mod Gud i dette liv.

Ved at være lydige, træffe bibelske valg, have tro, praktisere kærlighed og holde ud til enden, vil kristne ikke kun opbygge karakter, men gøre evigheden bedre for sig selv og andre.

For så vidt angår troen, da Guds eksistens er en kendsgerning (jf. Romerne 1:20; se også den gratis bog, tilgængelig på ccog.org, *Er Guds eksistens logisk?*), kræver det ikke tro at tro, at der er en Gud. Selv dæmonerne tror og skælver (Jakob 2:19). Men det kræver tro at stole på, tro og adlyde Gud. Det er en del af "troens mysterium" (jf. 1 Timoteus 3:9; mere om tro kan findes i det gratis hæfte, tilgængeligt online på ccog.org, *Tro til dem, Gud har kaldt og udvalgt*).

Gud giver sin Helligånd til dem, der " adlyder ham" (ApG 5:32). Det, Guds Ånd, er det, der gør én til en rigtig kristen (Rom 8:9-11).

Kristne selv vil senere blive forandret og fuldkommengjort ved den første opstandelse (1 Korintherbrev 15:50-54; Åbenbaring 20:5-6) for at hjælpe med at give kærlighed og faktisk gøre evigheden bedre. Denne opstandelse falder sammen med den syvende og sidste trompet (1 Kor 15:52), som er den tids del af Guds mysterium vil blive fuldendt (Åbenbaringen 10:7).

Apostlen Paulus omtalte selve forandringen som "et mysterium" (1 Korintherbrev 15:51).

De, der i øjeblikket er ikke-kristne, vil have denne mulighed for forandring, efter at de er genopstået senere (se også den gratis bog, online på ccog.org, *Universal OFFER of Salvation, Apokatastasis: Kan Gud redde de fortabte i en kommende tid? Hundreder af skrifterne afslører Guds frelseshensigt*).

Gør det godt

Gud er god (Mark 10:18; Salme 143:10) og gør det rigtige (jf. 1 Mos 18:25).

Gud ønsker også, at vi skal gøre godt, som det behager ham (Salme 34:14; Hebræerbrevet 13:16).

¹⁹ Du er stor i Raad og mægtig i Gerning, thi dine Øjne er åbne for alle Menneskenes Børns Veje, for at give enhver efter hans Veje og efter Frugten af hans Gerninger. (Jeremias 32:19)

⁹ Og lad os ikke blive trætte, mens vi gør godt, for til sin tid skal vi høste, hvis vi ikke mister modet. ¹⁰ Derfor, når vi har lejlighed, **lad os gøre godt mod alle** , især mod dem, som er af troens husstand. (Galaterne 6:9-10)

⁵ ... Gud, ⁶ som "vil yde enhver efter hans gerninger": ⁷ evigt liv til dem, der ved tålmodig fortsættelse med at gøre godt søger efter ære, ære og udødelighed; (Romerne 2:5-7)

Gud ønsker det gode for dig, og hvis du virkelig elsker og "adlyder ham" (ApG 5:32; Hebræerbrevet 5:9), er det sådan alt vil gå (Rom 8:28).

Bemærk følgende:

²⁴ Intet er bedre for et menneske , *end* at han spiser og drikker, og at hans sjæl skal nyde godt i sit arbejde. Også dette, så jeg, var fra Guds hånd. (Prædikeren 2:24)

¹² Jeg ved, at intet er bedre for dem end at glæde sig og at gøre godt i deres liv, ¹³ og også at enhver skal spise og drikke og nyde det gode af alt sit arbejde, det er Guds gave. ¹⁴ Jeg ved, at alt, hvad Gud gør, det skal være evindeligt. (Prædikeren 3:12-14)

Ovenstående er sandt, hovedsagelig fordi det at være produktiv i arbejdet har til formål at gøre tingene bedre. Og mennesker skal nyde at være produktive.

Desuden tager Guds hensigt højde for, hvad der er sket med dig. Læg mærke til det Gamle Testaments lære relateret til det:

¹¹ Herrens Råd består evindeligt, hans hjertes hensigter fra slægt til slægt. ¹² Velsignet er det folk, hvis Gud er HERREN , det folk, han har udvalgt til sin egen arv. ¹³ HERREN SER fra himlen; Han ser

alle menneskenes sønner. ¹⁴ Fra sit Boligsted **ser han paa alle Jordens Indbyggere;** ¹⁵ **Han former deres hjerter hver for sig; Han betragter alle deres værker** . (Salme 33:11-15)

¹ Thi jeg betragtede alt dette i mit Hjerte, for at jeg kunde kundgøre det hele: at de retfærdige og de vise og deres Gerninger *er* i Guds Haand. (Prædikeren 9:1a)

⁹ Et Menneskes Hjerte hensigtlægger sin Vej, men HERREN styrer hans Skridt. (Ordsprogene 16:9)

²⁴ Et Menneskes Skridt er af HERREN ; Hvordan kan et menneske så forstå sin egen måde? (Ordsprogene 20:24)

⁷³ Dine Hænder har skabt mig og formet mig; (Salme 119:73)

¹⁷ ... "Gud skal dømme de retfærdige og de ugudelige, For *der* er en tid til ethvert formål og til ethvert arbejde." (Prædikeren 3:17)

Læg nu mærke til passager i Det Nye Testamente:

¹¹ Men den ene og samme Ånd virker i alle disse Ting og deler hver for sig, som *Gud* selv vil. ... ²⁷ Nu er *I Kristi* legeme, og *I er alle* individuelle lemmer. (1 Korinther 12:11, 27, AFV)

⁷ Lad dig ikke forføre, Gud lader sig ikke spotte; thi hvad et Menneske saer, det skal han ogsaa høste. ⁸ Thi den, som sår i sit kød, vil af kødet høste fordærvelse, men den, som sår i ånden, vil af ånden høste evigt liv. (Galaterne 6:7-8)

¹⁰ For Gud *er* ikke uretfærdig i at glemme dit arbejde og dit kærlighedsarbejde, som du har vist mod hans navn ... (Hebræerne 6:10)

Gud har en hensigt for ALLE! Det inkluderer DIG INDIVIDUET, uanset om du er kaldet i denne alder eller ej. Og han overvejer ALLE DINE VÆRKER.

Alt det du har været igennem, alt det du har lidt, alt det du har opnået osv. forbereder DIG på at gøre evigheden bedre (medmindre du i sidste ende vil nægte at støtte Guds rige). Alt, hvad du har været igennem, har forberedt dig på det kald og det arbejde, Gud har for dig! DU vil kunne give på en unik måde og være med til at gøre evigheden bedre!

Bibelen nævner, at ligesom kroppen har dele som hænder og øjne og dele til at lugte, høre og andre ting (1 Korintherbrev 12:12-26), har vi alle vores unikke del i den evige hensigt, Gud har. Ja, din rolle kan være helt anderledes end de andre milliarder af mennesker – tro ikke, at Gud ikke har en rigtig hensigt for DIG.

Desuden er du ansvarlig for det, du *gør* (Rom 14:12). Gud vil dømme ud fra, hvad du *gør* (Prædikeren 12:14; Åbenbaringen 20:12) såvel som hvad du undlader at *gøre* (Matt 25:24-30). Jo mere du *gør*, hvad du burde *gøre*, jo mere vil du *gøre* evigheden bedre for dig selv og andre. Jo mere du *ikke gør*, hvad du ikke burde *gøre*, vil du *gøre* evigheden bedre for dig selv og andre. Gud er en retfærdig dommer (2 Tim 4:8).

Bibelen lærer, at vi skal belønnes i henhold til vores gerninger (Matt 16: 2-7 ; Romerne 2:6; Ordsprogene 24:12; Jeremias 17:10; Åbenbaringen 22:12)! Og vi vil være i stand til at hjælpe flere mennesker på grund af det (jf. Luk 19,15-19). Bibelen siger, at efter døden følger vores værker os (jf. Åbenbaringen 14:13) – hvilket grundlæggende betyder, at det, vi lærte og udviklede, mens vi var fysiske, vil forme, hvordan vi vil være i stand til at give og arbejde i evigheden.

Alt, hvad Gud har gjort, har han haft en grund til (Ezekiel 14:23). Inklusiv længden af vores liv, som normalt er et mysterium for os (jf. Prædikeren 9:12).

"Tro på Gud" (Mark 11:22), da han har fantastiske grunde til alt hvad han gør – selv når det ikke altid virker sådan for os (jf. Hebræerbrevet 12:11; Rom 8:28).

Mange har fejlagtigt dømt Gud baseret på deres egne konklusioner, men Bibelen lærer også:

⁵ Døm derfor **intet før tiden** , før Herren kommer, som både vil bringe mørkets skjulte ting frem i lyset og åbenbare hjerternes råd. Så vil enhvers ros komme fra Gud. (1 Korintherbrev 4:5)

Nogle ting er blevet skjult. Vi ved heller ikke alt om noget menneske.

Alle mennesker er ikke ens. Gud har en individuel hensigt for hver af os (1 Korintherbrev 12:4-12).

Gud arbejder med alle, så hver af os kan få vores del i evigheden! Som skriften lærer:

¹⁷ Retfærdighedens Gjerning skal være Fred, og Retfærdighedens Virke, Stilhed og Forvisning til evig Tid. (Esajas 32:17)

¹¹ Du vil vise mig livets vej; I dit nærvær er fylde af glæde; Ved din højre hånd er fornøjelser for evigt. (Salme 16:11)

Fred og fornøjelser for evigt. En bedre evighed!

Hvad er noget DU BØR GØRE?

¹¹ Kom, I Børn, hør på mig; Jeg vil lære dig Herrens frygt. ¹² Hvo er den Mand, som begærer Livet og elsker mange Dage, at han kan se det gode? ¹³ Hold din Tunge fra det onde, og dine Læber fra at tale Svig. ¹⁴ Vig fra det onde og gør godt; Søg fred og forfølge den. (Salme 34:11-14)

³ Stol på Herren og gør godt; Bo i landet, og spis på hans trofasthed. ⁴ Glæd dig også i Herren, så skal han give dig dit hjertes lyster. (Salme 37:3-4)

GØR DET GODT! STOL PÅ GUD.

Hvad betyder alt dette?

Det betyder, at Gud skabte, hvad han gjorde, så hans skabelse kunne gøre godt.

Eller mere specifikt, Gud skabte alt, hvad han gjorde, for at evigheden skulle være bedre!

Er det ikke fantastisk?

³... Store og vidunderlige er dine gerninger, Herre Gud, Almægtige! (Åbenbaringen 15:3)

¹⁹ O, hvor stor er din Godhed, som du har gemt for dem, som frygte dig, som du har beredt for dem, som stole på dig for Menneskenes Børns Ansigt! (Salme 31:19)

Guds godhed er stor på grund af det, han har forberedt os til at komme.

I Hebræerbrevet 11:4-12, begyndende med Abel, lærer vi om forskellige, der er kaldet af Gud i Det Gamle Testamente. Og med henvisning til dem, læg mærke til, hvad de følgende vers lærer os:

¹³ Disse døde alle i Tro uden at have modtaget Forjættelserne, men da de så dem langt borte, blev de forsikrede om dem, omfavnede dem og bekendte, at de var fremmede og Pilgrimme på Jorden. ¹⁴ Thi de, som siger saadant, erklære klart, at de søger et Fædreland. ¹⁵ Og hvis de havde mindet om det land, hvorfra de var kommet ud, ville de have haft lejlighed til at vende tilbage. ¹⁶ Men nu **begære de et bedre, det vil sige et himmelsk land**. Derfor skammer Gud sig ikke over at blive kaldt deres Gud, **for han har forberedt en by for dem**. (Hebræerne 11:13-16)

Så i det mindste siden Abels tid har folk haft troen på, at Gud havde en hensigt for noget bedre, og at Gud er Gud for dem, der virkelig forstod det. "Byen" er det nye Jerusalem, som vil komme ned til jorden fra himlen (Åbenbaringen 21:2).

Hensigten er, at tingene skal blive bedre.

Overvej følgende fra Det Nye Testamente:

¹⁷ Derfor, for den, som ved at gøre godt og ikke gør *det*, for ham er det synd. (Jakob 4:17)

Betyder det ikke, at kristne skal gøre godt?

At gøre godt er at gøre tingene bedre.

Tidlige kirkeskribenter om at gøre godt og guddommeliggørelse

Tidlige kirkeskribenter havde en vis forståelse og gav fingerpeg om formålet med mysteriet med Guds hensigt.

I det andet århundrede (e.Kr.) skrev Polycarp af Smyrna, som blev ordineret af en eller flere af de oprindelige apostle:

Lad os være nidkære i jagten på det gode (Polycarps brev til Filipperne, kapitel 6)

Han {Jesus} underviser ... til frugten af den evige belønning. (Polycarp, Fragmenter fra Victor af Capua, afsnit 4)

På samme måde skrev Melito af Sardis, som var en senere efterfølger til Polycarp:

Han har givet dig et sind, der er udstyret med frihed; Han har stillet dig indsigelser i stort antal, at du fra din side må skelne hver tings natur og selv vælge det, der er godt; (Melito. A Discourse which Was in the Presence of Antoninus Caesar. In Ante-Nicene Fathers af Roberts og Donaldson, bind 8, 1885. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), trykning 1999, s. 755)

At lære at gøre godt bygger karakter. Når vi vælger at gøre det, der er godt, hjælper vi med at gøre tingene bedre.

Melito forstod, at Gud gav mennesker valgfrihed, og vi skal vælge, hvad der er godt. På trods af at Adam og Eva valgte at overtræde, hvilket i bund og grund medførte slaveri (jf. Romerne 6:16-17), forklarede Melito:

Men mennesket, der af natur er i stand til at modtage godt og ondt som jordens jord, er i stand til at modtage frø fra begge sider, bød den fjendtlige og grådige rådgiver velkommen, og ved at have rørt ved det træ overtrådte befalingen og adlød Gud. (Melito. Homilien om påsken af Melito, linje 48)

Melito forstod også, at Jesus var en del af hensigten om at udfri os fra syndens slaveri:

Påskens mysterium er nyt og gammelt, evigt og timeligt, forgængeligt og uforgængeligt, dødeligt og udødeligt ... Nå, sandheden i sagen er, at Herrens mysterium er både gammelt og nyt ... For det var gennem profetiens røst, at Herrens mysterium blev forkyndt. ...Det er den, der udfriede os fra slaveri til frihed, fra mørke til lys, fra død til liv, fra tyranni til et evigt rige, og som gjorde os til et nyt præstedømme og et særligt folk for evigt. (Melito. The Homily On the Passover af Melito, linje 2 ,58,61,68)

Ja, riget er for evigt, for evigt. Og det var gennem profetiens mysterium – profetier, der ikke blev forstået så godt, som de burde have været af religiøse ledere på Jesu tid – Jesus blev forkyndt, før han kom (for hundredvis af disse profetier, tjek den gratis bog online på www.ccog.org med titlen: *Bevis, at Jesus er Messias*). Et andet mysterium forbundet med påsken er, at Jesus brød brødet og gav hver af disciplene et unikt stykke (jf. Lukas 24:30), som hjælper dem, der holder den kristne påske (som nogle gange kaldes eukaristien) i dag. vise, at Gud har noget unikt for hver af os, og at vi alle er specielle mennesker.

Irenaeus af Lyon hævdede at være blevet undervist af Polycarp af Smyrna. Irenaeus skrev, at kristne har "håbet om opstandelsen til evigheden" (Irenaeus. Against Heresies, Bog IV, kapitel 18, paragraf 5). Og ja, opstandne kristne vil leve i evigheden.

Salmerne lærer:

²⁰ Du, som har vist mig store og svære Trængsler, skal genoplive mig og føre mig op fra Jordens Dyb. ²¹ Du skal forøge min Storhed og trøste mig overalt. (Salme 71:20-21)

Efter opstandelsen (også omtalt som genoplivning) vil Gud øge sine tjeneres storhed.

Hvor meget så?

Jesus citerede "I er guder" (Joh 10:34) delen af Salme 82:6, som er en lære relateret til ultimativ guddommeliggørelse til dem, der vil være villige til at leve på Guds måde.

Irenæus lærte også at:

... der er ingen anden kaldet Gud i skrifterne undtagen alles Fader og Sønnen **og dem, der besidder adoptionen** (Irenæus. Adversus haereses , Bog IV, Forord, Vers 4)

"Jeg sagde: I er alle den Højstes sønner og guder; men du skal dø som mennesker." Han taler utvivlsomt disse ord til dem, der ikke har modtaget adoptionsgaven, men som foragter inkarnationen af den rene generation af Guds Ord, bedrager den menneskelige natur for forfremmelse til Gud og viser sig utaknemmelig over for Guds Ord, som blev kød for dem. For det var til dette formål, at Guds ord blev gjort til menneske, og han, som var Guds søn, blev menneskesøn, for at mennesket, efter at være blevet taget i Ordet og modtaget adoptionen, kunne blive Guds søn . For på ingen anden måde kunne vi have opnået uforgængelighed og udødelighed, medmindre vi var blevet forenet med uforgængelighed og udødelighed. Irenæus. Modsat haereses , bog III, kapitel 19, vers 1).

Apostlen Johannes skrev:

² Mine elskede, nu er vi Guds børn, og hvad vi skal være, er endnu ikke blevet åbenbaret; vi ved, at hvis det er åbenbaret, vil vi blive som ham, for vi skal se ham, som han er. (1 Johannes 3:2, Darby Bibelovertættelse)

Fordi Jesus endnu ikke er vendt tilbage, har kristne endnu ikke ændret sig til at være som ham – men at være sådan forandret er en del af hensigten (jf. 1 Kor 15:50-53). Der er stadig noget mysterium for så vidt angår, hvordan vi vil se ud (1 Korintherbrev 13:12), men Guds hensigt involverer guddommeliggørelse (Romerne 8:29; Apostelgerninger 17:29; Matthæus 5:48; Efeserne 3:14-19; Malakias 2 :15).

I begyndelsen af det andet århundrede skrev Ignatius af Antiokia:

For det er ikke mit ønske at handle mod dig som en menneskebehager, men som at behage Gud, ligesom du også behager ham. For jeg vil heller aldrig nogensinde have en sådan mulighed for at nå frem til Gud ... berettiget til æren af et bedre værk ... Det er godt at gå fra verden til Gud, så jeg kan opstå til ham igen. ... Tillad mig at blive føde for de vilde dyr, gennem hvis redskab det vil blive givet mig at nå til Gud ... Jeg ønsker Guds drik, nemlig hans blod, som er uforgængelig kærlighed og evigt liv. (Ignatius. Brev til romerne, kap. 2,4).

Han er Faderens dør, hvorigennem Abraham og Isak og Jakob og profeterne og apostlene og Kirken går ind. Alle disse har til formål at opnå Guds enhed (Ignatius. Brev til romerne, kapitel 9).

Så Ignatius lærte, at målet for Guds folk var guddommeliggørelse og at udføre et bedre, evigt arbejde.

Senere i det andet århundrede skrev Theophilus af Antiokia:

Til dem, som ved tålmodig vedblivelse i velfærd søger udødelighed, vil han give evigt liv, glæde, fred, hvile og overflod af gode ting, som hverken øje har set, ej heller øre hørt, og det er ikke gået ind i menneskets hjerte. at blive gravid. (Theophilus. Til Autolyucus, bog I, kapitel 14)

Derfor er det også, da mennesket var blevet dannet i denne verden, skrevet på mystisk vis i Første Mosebog, som om det to gange var blevet anbragt i Paradis; således at den ene blev opfyldt, da han blev anbragt der, og den anden vil blive opfyldt efter opstandelsen og dommen. For ligesom et kar, når det er blevet tildannet, har en fejl, bliver omformet eller lavet om, så det kan blive nyt og helt; således sker det også for mennesket ved døden. For på en eller anden måde er han brudt op, for at han kan rejse sig hel i opstandelsen; Jeg mener pletfri, retfærdig og udødelig. ...

For hvis han havde gjort ham udødelig fra begyndelsen, ville han have gjort ham til Gud ... for at hvis han bøjede sig til det udødelige og holdt Guds bud, **skulle han modtage udødelighed fra ham som belønning og blive Gud** ... For Gud har givet os en lov og hellige bud; og enhver, der bevarer disse, kan blive frelst, og når de opnår opstandelsen, kan de arve uforgængelighed (Theophilus of Antioch. To Autolyucus, Book 2, Chapters 26, 27, s. 105).

den, der handler retfærdigt, skal undslippe de evige straffe og blive anset for værdig til det evige liv fra Gud. (Theophilus. Til Autolyucus, bog II, kapitel 34)

Men de, der tilbeder den evige Gud, De skal arve evigt liv, (Theophilus. Til Autolyucus, Bog II, kapitel 36)

Og vi har lært en hellig lov; men vi har som lovgiver ham, som virkelig er Gud, som lærer os at handle retfærdigt og at være fromme og at gøre godt. (Theophilus. Til Autolyucus, bog III, kapitel 9)

Så Theophilus underviste i guddommeliggørelse og at gøre godt for dem, der var rigtige kristne.

I det tredje århundrede skrev den romersk-katolske helgen og biskop Hippolytus af Rom:

Udødelighedens Fader sendte den udødelige Søn og Ordet til verden, som kom til mennesket for at vaske det med vand og Ånden; og han, som atter avlede os til uforgængelige sjæle og legeme, åndede livets ånde (ånd) ind i os og forsynede os med en uforgængelig mængde. Hvis mennesket derfor er blevet udødeligt, vil det også være Gud. Og hvis han bliver gjort til Gud ved vand og Helligånden efter genskabelsen af laget, viser det sig, at han også er medarving med Kristus efter opstandelsen fra de døde (Hippolytus. The Discourse on the Holy Theophany, kapitel 8).

For ved at gøre fremskridt i dyd og opnå bedre ting, "række ud til de ting, der er før," {Filipperne 3:13, KJV} ifølge den salige Paulus' ord, stiger vi altid til den højere skønhed. Jeg mener dog selvfølgelig åndelig skønhed, så det også til os herefter kan siges: "Kongen ønskede i høj grad din skønhed." (Hippolytus. Fragmenter fra Hippolytus' Skriftkommentarer)

Således lærte Hippolytus guddommeliggørelse, og at kristne, ved at gøre fremskridt i dyd, opnår bedre ting.

I det 4. århundrede lærte den græsk-romerske helgen og biskop Ambrosius af Milano:

Så blev en jomfru undfanget, og Ordet blev kød, så kød kunne blive Gud (Ambrosius af Milano. Angående jomfruelighed (Bog I, kapitel 11).

I det 4. århundrede skrev den græsk-ortodokse helgen og biskop John Chrysostom:

... manden kan blive Gud, og et Guds barn. For vi læser: "Jeg har sagt: I er guder, og I er alle den Højstes børn" (Johannes Chrysostomos. Homilie 32 om Apostlenes Gerninger).

Guddommeliggørelse blev forstået som et mål for mennesker siden i det mindste Jesu tid.

Racens mysterium?

Mennesker kommer i en række forskellige farver, former og udseende.

Ingen race er nogen anden race overlegen.

Mange mennesker bor i lande, hvor deres race dominerer. De lærer forskellige lektioner.

Nogle mennesker bor i lande, hvor deres race er stærkt diskrimineret. De lærer forskellige lektioner.

Nogle er en blanding af mere end én race. De lærer forskellige lektioner.

Nogle mennesker bor i lande, der mere accepterer flere racer. De lærer forskellige lektioner.

Og der er variationer mellem disse scenarier, som delvist resulterer i at lære forskellige lektioner.

Vi stammede alle fra Adam og Eva (1. Mosebog 3:20), og senere fra efterkommere af Noas søns og deres hustruer.

Mens der var hominider af forskellige typer før Adam og Eva, nedstammede alle moderne mennesker fra Adam og Eva – så ja, vi er alle en del af den menneskelige race, fra Adam og Evas familie.

Det Nye Testamente nævner "mysterium blandt hedningerne" (Kolossenserne 1:27).

Det første sted vi møder udtrykket hedninger er i 1. Mosebog 10, hvor det viser, at efter syndfloden fik Noas søn og søn og flyttede til forskellige steder og var stamfædre til de forskellige racer og mange etniske grupper.

Fra et frelsesperspektiv er der ingen forskel mellem jøde eller hedning, israelit eller ikke-israelit (Kolossenserne 3:9-11), "for der er ingen partiskhed med Gud" (Romerne 2:11). "De skal komme fra øst og vest, fra nord og syd og sætte sig ned i Guds rige" (Luk 13:29).

Når det er sagt, hvorfor varianterne?

Nå, det har en tendens til at resultere i, at folk har forskellige sæt erfaringer.

Men hvad med enkeltpersoner, ikke kun grupper af mennesker?

Guds hensigt tager ALLE dine individuelle oplevelser i betragtning (Galaterne 6:7-8; Hebræerne 6:10; Salme 33:11-15).

Bibelen nævner, at ligesom kroppen har dele som hænder og øjne, og dele til at lugte, høre og andre ting har alle en rolle i kroppen:

¹⁴ For i virkeligheden er legemet ikke ét lem, men mange.

¹⁵ Hvis foden siger: "Fordi jeg ikke er en hånd, er jeg ikke af legemet," er den så ikke af legemet? ¹⁶ Og dersom Øret siger: "Fordi jeg ikke er et Øje, er jeg ikke af Legemet," er det da ikke af Legemet? ¹⁷ Hvis hele kroppen var et øje, hvor ville hørelsen så være? Hvis hele hørte, hvor ville lugten så være? ¹⁸ Men nu har Gud sat Lemmerne, hver af dem, i Legemet, som han vilde. ¹⁹ Og hvis de alle var ét lem, hvor skulle legemet så være?

²⁰ Men nu er der rigtig mange Lemmer, dog ét Legeme. ²¹ Og øjet kan ikke sige til hånden: "Jeg har ikke brug for dig!" heller ikke igen hovedet til fødderne: "Jeg har ikke brug for dig." ²² Nej, snarere, de lemmer af kroppen, som synes at være svagere, er nødvendige. ²³ Og de Lemmer af Legemet, som vi synes at være mindre hæderlige, dem skænker vi større Ære; og vores upræsentable dele har større beskedenhed, ²⁴ men vores præsentable dele har intet behov. Men Gud har sammensat Legemet, idet han har givet den Del, som mangler den, større Ære, ²⁵ for at der ikke skulde være Skisma i Legemet, men at Lemmerne skulde have den samme Omsorg for hverandre. (1 Korintherbrev 12:14-26)

Læg mærke til, at en af grundene til at have forskelle er, at vi kan have den samme omsorg for en anden – det betyder, at forskelle er beregnet til at hjælpe os med at give kærlighed på forskellige måder.

Nu vil nogle måske sige, at det er sværere at leve, hvis du er en bestemt race, højde, svagere osv.

Og på nogle måder er det sandt.

Det er dog en del af hensigten:

²⁷ Men Gud har udvalgt Verdens tåbelige Ting til at skamme de vise, og Gud har udvalgt Verdens svage Ting til at skamme de Mægtige Ting; (1 Korintherbrev 1:27)

Gud skabte mennesker i forskellige farver, former osv. til at være en del af den ene krop (Rom 12:4-5; 1 Kor 12:12-14).

Alle vil have mulighed for frelse.

Alle, der accepterer dette tilbud, vil være i stand til at give kærlighed på en unik måde for at gøre evigheden bedre for sig selv og alle andre – at have forskellige racer, etniciteter og udseende i denne tidsalder vil bidrage til, at den kommende evighedstid bliver bedre, end den ellers ville har.

Arbejd for at gøre godt

Salomon skrev, at folk skal overveje Guds værk (Prædikeren 7:13). Mange mennesker forstår ikke Guds værk eller overvejer det godt nok – men de burde (jf. Matthæus 6:33). Der er et arbejde, der skal gøres nu for at støtte (Mattæus 24:14, 28:19-20; Romerne 9:28; 2 Korintherbrev 9:6-8; Åbenbaringen 3:7-10). Og det er godt at gøre (jf. 2 Kor 9:6-14; Åb 3:7-13).

Over to dusin gange (NKJV) siger Bibelen specifikt at "gøre godt." Vi gør det godt ved at arbejde for at hjælpe andre. Vi gør godt ved at elske Gud og vores næste (Matt 22:37-39) – andre mennesker.

Kristne skal støtte Guds arbejde for at nå andre (Matt 24:14, 28:19-20; Rom 10:15, 15:26-27).

Formålet med arbejdet er at gøre tingene bedre:

⁵ De flittiges hensigter fører visselig til overflod, (Ordsprogene 21:5a)

²³ I alt arbejde er der udbytte, (Ordsprogene 14:23)

²³ I alt arbejde er der fordel (Ordsprogene 14:23, Youngs bogstavelige oversættelse)

At arbejde bør give en fordel (fordel) for alle.

Apostlen Paulus skrev:

¹² Derfor, mine elskede, som du altid har adlød, ikke som i mit nærvær alene, men nu meget mere i min fravær, arbejd din egen frelse med frygt og skælven; ¹³ Thi det er Gud, som virker i Eder baade at ville og at gøre for hans Behag. (Filipperne 2:12-13)

Vi skal arbejde for Guds velbehag – som er at øge kærligheden og gøre evigheden bedre.

Gud har et job for hver af os:

¹⁵ Du skal kalde, og jeg vil svare dig; Du skal begære dine hænders værk. (Job 14:15)

Også DU er Guds hænders værk! Han har en hensigt for dig, og den indebærer, at du gør et arbejde for at hjælpe med at gøre evigheden bedre.

Forfatteren Maria Popova gjorde følgende observation:

Mysteriet om, hvad der gør dig og dit barndoms-selv til den samme person på trods af et helt liv med forandringer, er trods alt et af filosofiens mest interessante spørgsmål. (Popova M. Grace Paley om kunsten at blive ældre. Brain Pickings, 3. september 2015)

Selvom det er et mysterium for mange, er det ikke et mysterium for Gud. Gud arbejder med os alle for at hjælpe os til at være det bedste, vi kan være. Samt at hjælpe andre.

Overvej, at grunden til at opfinde ting normalt er at gøre tingene bedre.

Grunden til, at Gud "opfandt" mennesker, var for at gøre evigheden bedre.

Paulus og Barnabas sagde:

¹⁸ Alle hans gerninger er kendt af Gud fra evighed. (Apostelgerninger 15:18)

Gud skabte mennesker og placerede dem på denne jord som en del af hans hensigt for godt arbejde:

⁸ Thi af Naade ere I frelst ved Troen, og det ikke af eder selv; det er Guds gave, ⁹ ikke af gerninger, for at ingen skal rose sig. ¹⁰ Thi vi ere hans Værk, skabte i Christus Jesus til gode Gerninger, som Gud forud har beredt, at vi skulle vandre i dem. (Efeserne 2:8-10)

Alle mennesker?

Alle, der accepterer Guds hensigt, vil gøre evigheden bedre. Og det vil være alle, der nogensinde har levet undtagen de uforbederligt onde (for flere detaljer om det, se vores gratis online bog: *Universal OFFER of Salvation, Apokatastasis: Kan Gud redde de fortabte i en kommende tidsalder? Hundredvis af skriftsteder afslører Guds hensigt for frelse*).

Jesus erklærede, at der var et sted for hver af os:

¹ "Lad ikke jeres hjerter blive forfærdede. Du tror på Gud; tro også på Mig. ² I min Faders hus er der mange rum. Hvis det ikke var tilfældet, ville jeg så have fortalt dig, at jeg tager af sted for at gøre dig klar? ³ Og dersom jeg gaar hen og bereder Sted for eder, vil jeg komme tilbage og byde eder velkommen i mit Ansigt, for at I ogsaa maa være, hvor jeg er. (Johannes 14:1-3, BSB)

Et sted for DIG betyder, at Jesus lover et sted, der vil være bedst for dig. For dine evner. Vær ikke bekymret for, at du ikke kan være et lykkeligt og bidragende medlem af Guds rige. Gud er trofast til at fuldføre det værk, han har påbegyndt i dig (jf. Filipperbrevet 1:6).

Guds hensigt for mennesker skal vare for evigt:

¹⁴ Jeg ved, at alt, hvad Gud gør, det skal være evindeligt. (Prædikeren 3:14)

Bibelen viser, at Jesus selv kom for at gøre tingene bedre:

⁶ ... Han er også mægler for en bedre pagt, som blev etableret på bedre løfter. (Hebræerne 8:6)

Kristne har et håb til det bedre - og dette burde være trøstende:

¹⁹ ... der er indbringelsen af et bedre håb, gennem hvilket vi nærmer os Gud. (Hebræerne 7:19)

¹³ Men jeg ønsker ikke, at I skal være uvidende, Brødre, om de indsovede, for at I ikke skal sørge som andre, der ikke har håb. ¹⁴ Thi dersom vi troe, at Jesus døde og opstod, saaledes vil Gud bringe dem med sig, som sover i Jesus.

¹⁵ Thi dette siger vi eder ved Herrens Ord, at vi, som leve og blive, indtil Herrens Komme, ingenlunde skal komme forud for de sovende. ¹⁶ Thi Herren selv skal stige ned fra himlen med et råb, med en ærkeengels røst og med Guds basun. Og de døde i Kristus vil opstå først. ¹⁷ Da skal

vi, som er i live og blive tilbage, ryges sammen med dem i skyerne for at møde Herren i luften. Og således vil vi altid være hos Herren. ¹⁸ Trøst derfor hinanden med disse ord. (1 Thessalonikerbrev 4:13-18)

³⁴ ... ved, at jer selv har en bedre og varig besiddelse. (Hebræerne 10:34, Berean Literal Bible)

Gud skabte alt, hvad han gjorde, for at evigheden skulle blive bedre. Det vil være bedre for evigt (jf. Jeremias 32:38-41).

At gøre tingene bedre for os glæder Gud, hvilket også er bedre. Og ja, Gud kan glæde sig (jf. Hebræerne 11:5, 13:16; 1 Peter 2:19-20, NLT) – er det ikke også bedre for Gud?

Gud skabte, hvad han gjorde, så evigheden ville være bedre.

Det er derfor, han skabte universet, og det er derfor, han skabte mænd og kvinder.

Guds hensigt omfatter alle, der vil lytte til hans kald i denne tidsalder (se også: *Kalder Gud dig?*) og andre i den kommende tidsalder (se også den gratis online bog: *Universal OFFER of Salvation. Apokatastasis: Can God save the lost in en tid der kommer? Hundrevis af skriftsteder afslører Guds frelseshensigt*).

Kristne skal forstå, at deres individuelle del er at gøre evigheden bedre.

Men dette SKAL gøres på Guds måde.

¹² Der er en vej, som synes ret for et menneske, men dens ende er dødens vej. (Ordsprogene 14:12; 16:25)

Der er mennesker, der tror, de gør verden bedre på mange måder. Og så længe det stemmer overens med Guds veje, er de det forhåbentlig.

Alligevel er der mennesker, der tror, at de gør verden bedre, når de protesterer til fordel for abortrettigheder og forskellige former for umoral, der fordømmes af Bibelen.

Der er mennesker, der tror, at de gør verden bedre, når de promoverer hedensk praksis som god.

Desværre overtaler de fleste mennesker sig selv og stoler på andres syn, ældre traditioner, deres ønsker og/eller deres hjerte over Bibelen. Alligevel advarer skriften:

⁹ Hjertet er svigagtigt fremfor alt, og ondskabsfuldt; Hvem kan vide det? ¹⁰ Jeg, Herren, ransager Hjertet, jeg prøver Sindet, ja til at give enhver efter hans Veje, efter Frugten af hans Gerninger. (Jeremias 17:9-10)

Har du et hjerte, der er villig til at gøre tingene på Guds måde?

Virkelig? Virkelig?

Det gør du forhåbentlig.

Selvom Gud ønsker, at folk skal gøre godt, gør de med svigagtige hjerter det ikke:

²⁰ Den, som har et svigagtigt Hjerter, finder intet godt, og den, som har en fordrejet Tunge, falder i det onde. (Ordsprogene 17:20)

Selv når tingene ser vanskelige ud fra et fysisk perspektiv, stol på Gud:

⁹ O, frygt Herren, I hans hellige! Der er ingen nød til dem, der frygter ham. ¹⁰ De unge løver mangler og lider sult; Men de, der søger Herren, skal ikke mangle noget godt. (Salme 34:9-10)

³¹ Derfor skal du ikke bekymre dig og sige: 'Hvad skal vi spise?' eller 'Hvad skal vi drikke?' eller 'Hvad skal vi have på?' ³² Thi efter alt dette søge Hedningerne. For din himmelske Fader ved, at du har brug for alle disse ting. ³³ Men søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, og alt dette skal gives eder i Tilgift. ³⁴ Vær derfor ikke bekymrede for i morgen, for i morgen vil bekymre sig om sine egne ting. Tilstrækkelig for dagen er dens egen besvær. (Mattæus 6:31-34)

For at maksimere dit potentiale for dig selv og andre, stol på Gud og hav ham som din beslutningsrådgiver:

⁵ Stol på Herren af hele dit Hjerter, og stol ikke på din egen Forstand; ⁶ Kend ham paa alle dine Veje, og han skal rette dine Stier. ⁷ Vær ikke klog i dine egne øjne; Frygt Herren og vig bort fra det onde. ⁸ Det skal være Sundhed for dit Kød og Styrke for dine Ben. (Ordsprogene 3:5-8)

Vær ikke så klog i dine egne øjne, at du ikke vil stole fuldt ud på Gud.

Du vil være bedre stillet til at stole på Gud.

Arbejd og støt Guds arbejde for at nå andre.

6. Der er en langsigtet hensigt

Nu er Gud "den høje og høje, som bor i evigheden, hvis navn er hellig" (Esajas 57:15).

Kristne, som Guds arvinger nu og bogstavelige Guds børn, der skal herliggøres med ham i den nærmeste fremtid (Rom 8:16-17), vil til sidst gøre det samme. Kristne vil bebo evigheden (selvom vi i modsætning til Gud alle vil have haft en begyndelse).

Gud selv har en lang række hensigt i tankerne:

²⁰ Thi Skabningen blev underkastet Forgæves, ikke frivilligt, men for hans Skyld, som underkastede den i Haab; ²¹ thi ogsaa Skabningen selv skal udfries fra Fordærvsens Trældom til Guds Børns herlige Frihed. ²² Thi vi ved, at hele Skabningen sukker og arbejder med Fødselsveer sammen indtil nu. ²³ Ikke nok med det, men ogsaa vi, som have Åndens Førstegrøde, ja, selv vi stønner i os selv og venter ivrigt på adoptionen, vort legemes forløsning. ²⁴ Thi vi bleve frelste i dette Haab, men Haab, som ses, er ikke Haab; for hvorfor håber man stadig på det, han ser? ²⁵ Men hvis vi håber på det, vi ikke ser, venter vi ivrigt på det med udholdenhed. (Romerne 8:20-25)

Gud vidste, at der ville være vanskeligheder i hans skabelse, men han har en hensigt.

Læg mærke til tre oversættelser af Jeremias 29:11:

¹¹ For jeg ved, hvilke hensigter jeg har for dig, siger Herren, hensigtlægger at gøre dig fremgang og ikke at skade dig, hensigtlægger at give dig håb og en fremtid. (Jeremias 29:11, NIV)

¹¹ Thi jeg ved, hvilke Tanker jeg tænker til Eder, siger Herren, Tanker om Fred og ikke om Trængsel, for at give Eder Ende og Udholdenhed. (Jeremias 29:11, Douay-Rheims)

¹¹ For jeg ved, hvilke hensigter jeg har med dig, siger Herren. "De er hensigter for det gode og ikke for katastrofe, for at give dig en fremtid og et håb. (Jeremias 29:11, Ny levende oversættelse)

Nogle citerer Jeremias 29:11 som bevis på, at Gud har en hensigt for dem. Og selvom Gud har en hensigt for alle, har mange en tendens til ikke at betragte det vers i sammenhæng.

Læg mærke til, hvad Bibelen lærer:

¹¹ Thi jeg ved, hvilke Tanker jeg tænker om eder, siger Herren, Tanker om Fred og ikke om Ondskab, for at give eder Fremtid og Haab. ¹² Så skal du kalde på mig og gå hen og bede til mig, og jeg vil lytte til dig. ¹³ Og du skal søge mig og finde mig, naar du søger mig af hele dit Hjerte. ¹⁴ Jeg vil lade sig finde af dig, siger Herren, og jeg vil føre dig tilbage fra dit Fangenskab; Jeg vil samle dig fra alle folkeslagene og fra alle de steder, hvor jeg har fordrevet dig, siger Herren, og jeg vil føre dig til det sted, hvorfra jeg fører dig til fange. (Jeremias 29:11-14)

Bemærk, at hensigten var eksil. At være udlænding, at være pilgrim. Så vi troende bør ikke blive overrasket over, at vi ikke altid passer ind. Overvej også, hvad apostlen Peter skrev:

⁹ Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, hans eget særlige folk, for at I må forkynde hans lovprisninger, som kaldte jer ud af mørket til sit vidunderlige lys; ¹⁰ som engang ikke var et folk, men nu er Guds folk, som ikke havde opnået barmhjertighed, men nu har opnået barmhjertighed.

¹¹ Mine elskede, jeg beder jer, som fremmede og pilgrimme, afhold jer fra kødelige lyster, som føre krig mod sjælen, ¹² hav eders opførsel hæderlig blandt hedningerne, for at de, når de taler imod jer som uretfærdige, kan ved jeres gode gerninger, som de iagttagere, ære Gud på besøgets dag. (1 Peter 2:9-12)

¹⁷ Thi Tiden er kommen, at Dom skal begynde ved Guds Hus; og hvis det begynder med os først, hvad vil enden være for dem, der ikke adlyder Guds evangelium? ¹⁸ Nu" Hvis den retfærdige næppe bliver frelst, hvor vil den ugudelige og synderen så vise sig?" (1 Peter 4:17-18)

²⁸ Og vi vide, at alt virker sammen til det gode for dem, som elsker Gud, for dem, som er kaldet efter hans hensigt. (Romerne 8:28)

Nogle gange bliver vi forvirrede, men overvej, at skriften lærer:

²⁴ Lær mig, så vil jeg holde tungen i munden; Få mig til at forstå, hvori jeg har taget fejl. (Job 6:24)

⁸ Thi mine tanker er ikke dine tanker, og dine veje er ikke mine veje, siger Herren. ⁹ Thi ligesom Himlene er højere end Jorden, saaledes ere mine Veje højere end dine Veje, og mine Tanker end dine Tanker. (Esajas 55:8-9)

Tro og forstå, at Gud har en hensigt og ikke laver fejl. Hav tro (se også vores gratis onlinehæfte: *Tro til dem, Gud har kaldt og udvalgt*).

Du vil have det bedre på grund af disse vanskeligheder, hvis du stoler på Gud (Hebræerne 12:5-11; Ordsprogene 3:5-8). Og hvis du var kaldet, udvalgt og trofast i denne tidsalder (Åbenbaringen 17:14), vil du regere på jorden som konger og præster (Åbenbaringen 5:10) sammen med Jesus i tusindårsalderen (Åbenbaringen 20:4-6) . Du vil være i stand til at lære folk vejen til at leve bedre for at hjælpe dem i årtusindet og den sidste store dag (jf. Esajas 30:21).

Forstå, at både Faderen og Sønnen lider af menneskehedens synder (jf. 1. Mosebog 6:5-6), plus gennem den lidelse, som Jesus påtog sig at dø for vores synder (jf. 1. Peter 4:1). Jesus satte sig frivilligt igennem dette (Joh 10:18), men gjorde det for at gøre evigheden bedre.

Der er lektier, vi skal lære i dette liv for at opbygge den type karakter, der vil hjælpe os med at gøre evigheden bedre.

¹Derfor , efter at vi ere retfærdige ved Tro, have vi Fred med Gud ved vor Herre Jesus Christus, ² ved hvem vi ogsaa have Adgang ved Troen til denne Naade, i hvilken vi staa, og glæde os i Haabet om Guds Herlighed. ³ Og ikke alene det, men vi roser os ogsaa i trængsler, idet vi ved, at trængsler frembringer udholdenhed; ⁴ og udholdenhed, karakter; og karakter, håb. (Romerne 5:1-4)

⁵ Men ogsaa netop derfor, idet I øver al Flid, føg til jeres Tro dyd, til dyd kundskab, ⁶ til kundskab selvbeherskelse, til selvbeherskelse udholdenhed, til udholdenhed gudfrygtighed, ⁷ til gudfrygtighed broderlig venlighed og til broderlig venlighed kærlighed . ⁸ Thi dersom disse Ting er eders og i overflod, vil I hverken være ufrugtbare eller ufrugtbare i Kundskaben om vor Herre Jesus Kristus. (2 Peter 1:5-8)

Du tror måske ikke, du har gavn af vanskeligheder og prøvelser, men hvis du er kristen, skal du det.

Læg mærke til noget, som afdøde Herbert W. Armstrong skrev:

HVORFOR satte Skaberguden MENNESKET på jorden? For Guds ultimative højeste formål med at reproducere sig selv - at genskabe sig selv, som det var, med det øverste mål at skabe den retfærdige guddommelige karakter i sidste ende i millioner unummerede fødte og fødte børn, som skal blive Guds væsener, medlemmer af Guds familie. Mennesket skulle forbedre den fysiske jord, som Gud gav det til ham, fuldende dens skabelse (hvilket syndige engle bevidst havde nægtet at gøre) og derved genoprette GUDS REGERING med Guds livsmåde; og yderligere, i netop denne proces FULDFØRENDE Skabelsen af MENNESKET ved at udvikle Guds hellige, retfærdige KARAKTER, med menneskets eget samtykke. Når først denne fuldkomne og retfærdige karakter er indpodet i mennesket, og mennesket er omvendt fra dødeligt kød til udødelig ånd, så skal det UTROLIGE MENNESKELIGE POTENTIALE komme - mennesket bliver FØDT I Guds guddommelige FAMILIE, og genopretter Guds regering til jorden, og derefter deltage i fuldførelsen af Skabelsen over hele UNIVERSETs endeløse udstrækning! ... Gud skal have reproduceret SIG SELV utallige millioner af gange! Så på den sjette dag i den genskabelsesuge sagde Gud (Elohim): "Lad os skabe mennesker i vores billede, efter vores lighed" (1 Mos. 1:26). Mennesket blev skabt til at have (med hans samtykke) et særligt forhold til sin Skaber! Han blev skabt i Guds skikkelse og skikkelse. Han fik en ånd (essens i form) for at gøre forholdet muligt (Armstrong HW. *Mystery of the Ages*. Dodd Mead, 1985, s. 102-103).

Formålet med at opbygge karakter er at blive bedre og at kunne tjene bedre.

Hvordan bygger vi karakter?

Nå, den bedste måde er ved at adlyde ham.

Og det er til vores bedste.

¹⁹ Jeg kalder i dag Himmelen og Jorden til Vidner imod eder, at jeg har forelagt eder Liv og Død, Velsignelse og Forbandelse; vælg derfor livet, for at både du og dine efterkommere må leve; ²⁰ at du maa elske Herren din Gud, at du adlyde hans Røst, og at du maa holde dig til ham, thi han er dit Liv og dine Dages Længde; og at du må bo i det land, som Herren tilsvar dine fædre, Abraham, Isak og Jakob, at give dem." (5 Mosebog 30:19-20)

¹² Og nu, Israel, hvad kræver Herren din Gud af dig, andet end at frygte Herren din Gud, at vandre på alle hans veje og elske ham, at tjene Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele dit hjerte. Sjæl, ¹³ og for at **holde Herrens Bud og hans Anordninger, som jeg byder dig i dag til dit bedste** ? (5 Mosebog 10:12-13)

Læg mærke til, at Gud gav befalinger til vores bedste.

Man kan sige, at det stod i Det Gamle Testamente, og at kærlighed er det vigtige.

Til en vis grad ville du have ret.

I en grad?

Ja, i den grad du er villig til at adlyde Guds bud, som er kærlige regler til vores bedste, ville du have ret.

Jesus lærte:

¹⁵ Hvis du elsker mig, så hold mine bud. (Johannes 14:15)

⁹ Ligesom Faderen elskede mig, har også jeg elsket jer; blive i Min kærlighed. ¹⁰ Hvis I holder mine bud, skal I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min Faders bud og bliver i hans kærlighed. (Johannes 15:9-10)

Gud elskede os og skabte os, så vi kan acceptere og nyde godt af den kærlighed. Ethvert bibelsk rigtigt valg, rigtige beslutning og rigtige handling, vi træffer, hjælper os med at opbygge karakter. Dette vil hjælpe os personligt såvel som andre.

Apostlen Paulus skrev:

¹ Efterlign mig, ligesom jeg også efterligner Kristus. (1 Korinther 11:1)

¹² ... loven er ikke af tro, men "den, der gør dem, skal leve ved dem". (Galaterne 3:12)

¹² ... budet helligt og retfærdigt og godt. (Romerne 7:12)

De, der virkelig vil efterligne Jesus, vil vokse i Jesu nåde og kundskab gennem evigheden (2 Peter 3:18) for bedre at give kærlighed.

Apostlen Jakob og Jesus erklærede, at kærlighed var forbundet med Guds bud:

⁸ Hvis du virkelig opfylder den kongelige lov efter Skriften: "Du skal elske din næste som dig selv," gør du godt; ⁹ men dersom I udviser Partiskhed, begår I Synd og dømmes efter Loven som Overtrædere. ¹⁰ Thi hvo som holder hele Loven og dog snubler i ét Punkt, han er skyldig i alle. ¹¹ Thi han, som sagde: "Dræb ikke Hor," sagde også: "Dræb ikke." Hvis du nu ikke begår ægteskabsbrud, men du dræber, er du blevet en lovovertræder. (Jakob 2:8-11)

³⁷ Jesus sagde til ham: Du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerte og af hele din Sjæl og af hele dit Forstand. ³⁸ Dette er det første og store bud. ³⁹ Og det andet er ligesom det: Du skal elske din Næste som dig selv. ⁴⁰ På disse to bud hænger hele loven og profeterne." (Mattæus 22:37-40)

Formålet med budene er at vise kærlighed (1 Tim 1:5), gøre os bedre og hjælpe andre til at blive bedre.

¹³ Lad os høre afslutningen på hele sagen:

Frygt Gud og hold hans bud ,
for dette er menneskets alt.

¹⁴ For Gud vil føre enhver gerning for dom, også
alt hemmeligt, hvad enten det er godt eller ondt. (Prædikeren 12:13-14)

De ti bud var ikke nogle vilkårlige regler eller byrder.

Læg mærke til noget fra Det Gamle og Nye Testamente:

¹⁸ Hvor der ikke er nogen åbenbaring, forkaster folket bånd; Men lykkelig er den, der holder loven. (Ordsprogene 29:18)

³ Kære venner, selvom jeg har været ivrig efter at skrive til jer om vores fælles frelse, føler jeg mig nu nødsaget til i stedet at skrive for at opmuntre jer til alvorligt at kæmpe for den tro, som en gang for alle var betroet de hellige. ⁴ For nogle mænd er i hemmelighed smuttet ind iblandt jer – mænd, som for længe siden var udskrevne for den fordømmelse, jeg nu vil beskrive – ugudelige mænd, som har forvandlet vor Guds nåde til en tilladelse til det onde, og som fornægter vor eneste Herre og Herre , Jesus Kristus. (Judas 3-4, NET Bible)

³ Thi dette er Guds Kærlighed, at vi holder hans Bud. Og hans bud er ikke byrdefulde. (1 Johannes 5:3)

De ti bud er ikke en byrde, men at holde dem gør en glad.

I dette liv ønsker Gud, at vi skal leve et vellykket, lykkeligt liv - at nyde godt helbred, en udfordrende karriere, et smukt ægteskab og glade børn. Han lover velsignelser og særlig beskyttelse til dem, der søger at gøre hans vilje og holde hans befalinger!

² Mine elskede, jeg beder om, at du må have fremgang i alle ting og være ved sundhed, ligesom din sjæl har det godt. ³ Thi jeg frydede mig meget, da Brødre kom og vidnede om Sandheden, som er i eder, ligesom I vandrer i Sandheden. ⁴ Jeg har ingen større glæde end at høre, at mine børn vandrer i sandhed. (3 Joh 2-4)

²⁶ Se, jeg fremlægger dig i dag en velsignelse og en forbandelse: ²⁷ velsignelsen, hvis du adlyder Herren din Guds bud, som jeg byder dig i dag, ²⁸ og forbandelsen, hvis du ikke adlyder Herrens bud din Gud, men vend af fra den vej, som jeg befaler dig i dag (5 Mosebog 11:26-28).

¹⁹ Jeg kalder i dag Himmelen og Jorden til Vidner imod eder, at jeg har forelagt eder Liv og Død, Velsignelse og Forbandelse; vælg derfor livet, for at både du og dine efterkommere må leve; ²⁰ at du maa elske Herren din Gud, at du adlyde hans Røst, og at du maa holde dig til ham, thi han er dit Liv og dine Dages Længde; (5 Mosebog 30:19-20)

At leve på Guds måde bringer en lykke, der er mere end flygtig fornøjelse. Det giver en sikkerhed, når tiderne er barske:

¹³ Salig er den Mand, som finder Visdom, og den, som vinder Forstand; ¹⁴ Thi hendes Udbytte er bedre end Sølv Fortjeneste, og dets Fortjeneste end fint Guld. ¹⁵ Hun er dyrere end Rubiner, og alt, hvad du begærer, kan ikke måle sig med hende. ¹⁶ Dages længde er i hendes højre hånd, i hendes venstre hånd rigdom og ære. ¹⁷ Hendes Veje er velbehagelige Veje, og alle dets Stier er Fred. ¹⁸ Hun er et Livs Træ for dem, som gribe det, og lykkelige ere alle, som beholde det. (Ordsprogene 3:13-18)

¹⁵ Saligt er det Folk, hvis Gud er Herren! (Salme 144:15)

²¹ Den, som foragter sin Næste, synder; Men den, der forbarmer sig over de fattige, lykkelig er han. (Ordsprogene 14:21)

¹⁴ Lykkelig er den mand, der altid er ærbødig ... (Ordsprogene 28:14a)

⁵ Lykkelig er den, som har Jakobs Gud til Hjælp, hvis Haab er til Herren hans Gud, ⁶ som har skabt Himmelen og Jorden, Havet og alt, hvad der er i dem; Som holder på sandheden for evigt, (Salme 146:5-6)

At leve på Guds måde gør os virkelig glade. Vi bør gøre det såvel som at bede om visdom (Jakob 1:5).

De ti bud blev gjort kendt for os for at hjælpe med at opbygge karakter i os, så vi vil være i stand til at blive bedre og gøre evigheden bedre. Vi kan i dette liv gøre vores egen evighed bedre, hvis vi virkelig stoler på ham.

Alligevel, på grund af fordrejninger fra religiøse ledere, blev apostlen Paulus inspireret til at skrive om "lovløshedens mysterium" (2 Thessalonikerbrevet 2:7). Ifølge Jesus vil lovløsheden i disse endetider øges og få manges kærlighed til at blive kold (Matt 24:12). Desværre vil dette hjælpe med at føre til den endelige endetid "Mysteriet Babylon den Store" (Åbenbaringen 17:5) - en religiøs magt på byen med syv høje (Åbenbaringen 17: 9,18). For mere om det og de ti bud, tjek det gratis onlinehæfte: *De ti bud: Dekalogen, kristendommen og udyret* .

Guds hensigt er en bedre

Den sidste del af Guds hensigt vil være bedre end den første del af hensigten som:

⁸ Enden på en ting er bedre end dens begyndelse; (Prædikeren 7:8)

Bemærk dog en kontrast mellem dem, der tvivler på Gud, og Guds faktiske folk:

¹³ Dine Ord har været hårde imod mig , siger Herren: Men du siger: Hvad har vi talt imod dig? ¹⁴ Du har sagt: Det nytter ikke at tjene Gud; Hvad gavner det, at vi holdt hans Lov, og at vi vandrede som sørgende for Hærskarers Herre? ¹⁵ Så nu kalder vi de stolte salige, for de, der gør ugudelighed, opstår; De frister endda Gud og går fri."

¹⁶ Da talte de, som frygtede Herren, til hinanden, og Herren lyttede og hørte dem; Derfor blev der skrevet en mindebog foran ham for dem, som frygter Herren, og som mediterer over hans navn.

¹⁷ "De skal være mine," siger Hærskarers Herre, "den dag, jeg gør dem til mine smykker. Og jeg vil skåne dem, som en mand skåner sin egen søn, der tjener ham." ¹⁸ Da skal du atter skelne mellem den retfærdige og den ugudelige, mellem den, som tjener Gud, og den, som ikke tjener ham. (Malakias 3:13-18)

Læg mærke til følgende profeti:

⁶ Thi et Barn er os født, en Søn er os givet; Og regeringen vil være på hans skulder. Og hans navn skal hedde Vidunderlig, Rådgiver, Mægtige Gud, Evige Fader, Fredsfyrste. ⁷ **På hans regerings udbygning og fred vil der ingen ende være**, På Davids trone og over hans rige, at beordre det og etablere det med dom og retfærdighed Fra da af, ja til evig tid. Hærskarers Herres nidkærlighed vil udføre dette. (Esajas 9:6-7)

Så Gud vil øge sin regering og fred, og det vil der ikke være nogen ende på. Ingen ende på at gøre tingene bedre.

"Apostlene, som Jesus havde gjort, forkyndte evangeliet - de GODE NYHEDER om en kommende BEDRE VERDEN" (Armstrong HW. The Incredible Human Potential. Everest House, 1978).

Det kommende Guds rige er evigt:

¹³ Dit Rige er et evigt Rige, og dit Herredømme varer fra Slægt til Slægt. (Salme 145:13)

³ Hvor store er hans Tegn, og hvor mægtige hans Undere! Hans Rige er et evigt Rige, og hans Herredømme er fra Slægt til Slægt. (Daniel 4:3)

²⁷ Da skal Riget og Herredømmet og Rigernes Storhed under hele Himmelen gives til Folket, den Højstes Hellige. Hans rige er et evigt rige, og alle herredømmer skal tjene og adlyde ham. (Daniel 7:27)

Læg mærke til, at de hellige vil blive givet et evigt rige. Det stemmer overens med, hvad apostlen Peter blev inspireret til at skrive:

¹⁰ Derfor, brødre, vær endnu mere flittige til at gøre jeres kald og udvælgelse sikre, for hvis I gør disse ting, vil I aldrig snuble; ¹¹ thi saaledes skal der gives Eder en Indgang i rigt til vor Herres og Frelser Jesu Kristi evige Rige. (2 Peter 1:10-11)

Betyder det, at vi kender alle detaljerne?

Nej, men han har givet os evnen til at forstå og se nogle af hans hensigter:

¹⁰ Jeg har set den gudgivne opgave, som menneskenes sønner skal beskæftige sig med. ¹¹ Han har gjort alt smukt til sin tid. Også han har lagt evigheden i deres hjerter, bortset fra at ingen kan finde ud af det værk, som Gud udfører fra begyndelse til slut. (Prædikerens 3:10-11)

¹² For nu ser vi i et spejl, svagt, men så ansigt til ansigt. Nu ved jeg til dels, men så skal jeg vide, ligesom jeg også er kendt. (1 Korintherbrev 13:12)

⁹ Men som skrevet er:

"Øjet har ikke set, og øret har ikke hørt, og det er ikke kommet ind i menneskets hjerte, hvad Gud har beredt for dem, der elsker ham." (1 Korintherbrev 2:9)

Så arbejde er noget, Gud ønsker, at folk skal gøre. Gud vil lade dem, der bliver hans, udføre gerninger for at gøre evigheden bedre. Så vi kan kende en del af hensigten, og hensigten er bedre, end vi har forstået.

Selv på gammeltestamentlig tid så nogle et glimt af evigheden og virkeligheden af Guds hensigt (jf. Hebræerbrevet 11:13-16).

For at få en idé om, hvor meget bedre evigheden i Guds rige vil være sammenlignet med "denne nuværende onde tidsalder" (Galaterne 1:4), læg mærke til følgende:

³ Og jeg hørte en høj røst fra himlen sige: "Se, Guds tabernakel er hos mennesker, og han vil bo hos dem, og de skal være hans folk. Gud selv vil være med dem og være deres Gud. ⁴ Og Gud vil tørre enhver Taare af deres Øjne; der skal ikke mere være død, ej heller sorg eller gråd. Der skal ikke mere være smerte, for de tidligere ting er forsvundet."

^{5Da} sagde han, som sad på tronen: "Se, jeg gør alting nyt." Og han sagde til mig: "Skriv, for disse ord er sande og trofaste." (Åbenbaringen 21:3-5)

⁷ ... evig glæde skal være deres. (Esajas 61:7)

¹⁸ Thi jeg mener, at denne tids lidelser ikke er værdige *at sammenlignes* med den herlighed, som skal åbenbares i os. (Romerne 8:18)

Ikke alene vil der være en ende på lidelse, der vil være ægte glæde. Og du kan være med til at øge den glæde.

7. Afsluttende kommentarer

Det er blevet anslået, at der i alt har været 40 til 110 milliarder eller deromkring mennesker, der har levet (og de fleste er døde).

Menneskehedens formål er ikke forgæves at tilbede Gud for at samle fornøjelser for os selv og ære for ham. Selvom evigheden vil være fuld af fornøjelser for os, og Gud er værdig til mere herlighed, end vi kan forstå nu, er vores formål også at gøre evigheden bedre for andre.

Jesus har skabt et sted for hver enkelt af os (jf. Joh 14:2), da Gud formidler os individuelt (Salme 33:15) til at fuldkommengøre os (Salme 138:8). Han vil fuldføre det værk, han begyndte i hver af os, som er villige (Filipperne 1:6).

De milliarder af os er alle forskellige og har forskellige måder at give på. Vores ultimative rolle er at gøre evigheden bedre - det betyder, at ja, DU vil have en unik måde at give på. Medmindre du i sidste ende nægter at støtte Guds rige, vil du have din del i at gøre evigheden bedre for hver og en af mindst 40 milliarder andre og derefter endnu flere (jf. 1 Korintherbrev 12:26; Job 14:15; Galaterne 6: 10)!

Bibelen lærer, at vi skal "agte andre bedre end" os selv (Filipperne 2:3). Overvej derfor, at næsten alle, du nogensinde har mødt, en dag vil hjælpe med at gøre evigheden bedre for dig (og dig for dem). Alle, som du har fejlvurderet, været fordomsfuld over for, havde forkerte tanker om, måske afskåret i trafikken, mishandlet, samt dem du har været venlig over for, kan du faktisk skulle arbejde for. Så prøv at "være venlige mod hinanden, ømhjertede, tilgivende hinanden, ligesom Gud i Kristus tilgav jer" (Ef 4:32). "Så meget det afhænger af jer, lev fredeligt med alle" (Rom 12:18).

Da evigheden varer i uendelig lang tid, så tænk på, at du faktisk vil være i stand til at kende 40 milliarder (sandsynligvis flere) mennesker meget bedre, end du nu kender dig selv!

Du skal måske faktisk arbejde for nogle, som du følte, at Gud aldrig kunne bruge (jf. Matthæus 21:28-32) - for "mange, som er de første, vil blive de sidste og de sidste først" (Mark 10:31).

Overvej endvidere, at Bibelen lærer, at alle mennesker - inklusive dem, som du måske ikke holder meget af - har potentialet til at blive fyldt med al Guds fylde:

¹⁴ Derfor bøjer jeg mine Knæ for vor Herre Jesu Kristi Fader, ¹⁵ fra hvem hele Slægten i Himmelen og på Jorden er opkaldt, ¹⁶ for at han vil give eder efter sin Herligheds Rigdom at blive styrket med Magt. ved sin Aand i det indre Menneske, ¹⁷ for at Kristus ved Troen maa bo i eders Hjerter; at du, der er rodfæstet og grundfæstet i kærligheden, ¹⁸ må kunne begribe med alle de hellige, hvad bredden og længden og dybden og højden er - ¹⁹ at kende Kristi kærlighed, som overgår kundskab; **at du kan blive fyldt med al Guds fylde** . (Efeserne 3:14-19).

Vi skal lære og lære mere (2 Peter 3:18).

Mere viden blev profeteret for endens tid (Daniel 12:4) , herunder genoprettelse af ting, der var tabt (Matt 17:11).

Det lader til, at viden om, hvorfor Gud skabte alt, hvad han gjorde, er noget, der skulle genoprettes mere fuldstændigt.

Hvordan gør Gud det?

⁹ »Hvem vil han lære kundskab? Og hvem vil han få til at forstå budskabet? Dem lige fravænned fra mælk? Dem bare trukket fra brysterne? ¹⁰ For bud skal være på bud, bud på bud, linje på linje, linje på linje, her lidt, der lidt." (Esajas 28:9-10)

¹⁰ Men Gud har åbenbaret dem for os ved sin Ånd. For Ånden ransager alle ting, ja, Guds dybe ting. (1 Korintherbrev 2:10)

Så ved at se på forskellige skriftsteder kan vi lære doktrin. Og hvis vi ledes af Guds Ånd, kan vi forstå endnu mere.

Og hvordan skal de enkelte kristne reagere, når de står over for ny teologisk viden?

At bede til Gud om forståelse, som Job nævnte, er et skridt at tage:

²⁴ Lær mig, så vil jeg holde tungen; Få mig til at forstå, hvori jeg har taget fejl. (Job 6:24)

I Det Nye Testamente satte Bereanerne et ædelt eksempel:

¹⁰ Da sendte brødrene straks Paulus og Silas bort om natten til Berea. Da de ankom, gik de ind i jødernes synagoge. ¹¹ Disse var mere retfærdige end dem i Thessalonika, idet de modtog ordet med al villighed og granskede hver dag Skrifterne for at finde ud af, om disse ting var således. (Apostelgerninger 17:10-11)

En del af formålet med denne bog har været at give skriftsteder, så alle, der er villige, kan se, at det er sådan. En del af mit formål med at skrive var at dele Guds sandhed til alle, der måtte have åbne ører.

Gud har en hensigt for dig. Gud elsker dig og vil have dig til at elske andre. Du skal leve i overensstemmelse med hans kærlige livsstil. Stigende ægte kærlighed: det kan betragtes som meningen med livet.

Bed om at være på Guds side (jf. Josva 5:13-14). "Hvis Gud er for os, hvem kan så være imod os?" Romerne 8:31).

Bibelen lærer, at hele skabelsen, inklusive mennesker, blev gjort "meget god" (1. Mosebog 1:31), og at han skabte og velsignede den syvende dag (1. Mosebog 2:2-3).

Bibelen lærer, at selvom Gud skabte mennesker oprejst, har de søgt mange forkerte veje (Prædikeren 7:29).

Igen, vær venlig at indse, at Bibelen lærer:

⁸Enden på en ting er bedre end dens begyndelse; Den tålmodige i ånden er bedre end den stolte i ånden. (Prædikerens 7:8)

Begyndelsen var meget god, og slutningen bliver endnu bedre.

Gud skabte menneskeheden til at reproducere sig selv og være en del af hans familie (Malaki 2:15).

Han fik os til at få del i hans herlighed (Romerne 8:17) og til at regere universet (Hebræerne 2:5-17). Jesus lærte, at "Det er saligere at give end at modtage" (ApG 20:35).

Gud SKABEDE menneskeheden for at give kærlighed (jf. 1 Joh 4:7-12) og for at der skulle være mere kærlighed i universet (jf. Mattæus 22:37-39). Det er meningen med livet.

Hvad er mysteriet med Guds hensigt? Hvorfor skabte Gud noget?

Gud skabte, hvad han gjorde, så evigheden ville være bedre (jf. Hebræerne 6:9, 11:16; Filipperne 1:23).

Det er derfor, han skabte universet, og det er derfor, han skabte mænd og kvinder. Han skabte specifikt universet som en arv/arv for Jesus og hele menneskeheden.

Mennesker, der får evigt liv, vil gøre evigheden bedre.

Guds hensigt omfatter alle, der vil lytte til hans kald i denne tidsalder (se også det gratis onlinehæfte *Kalder Gud dig?*), og andre i den kommende tidsalder (se også det *universelle tilbud om frelse, Apokatastasis: Kan Gud redde de fortabte i en tid Hundredvis af skriftsteder afslører Guds frelseshensigt*).

Kristen eller ej, hvorfor skabte Gud dig?

Dit formål i dette liv er at opbygge karakter, så du kan maksimere dit potentiale og øge, hvor meget bedre du kan forbedre evigheden.

Gud skabte DIG, så du vil være i stand til at bruge dine unikke talenter (Matt 25:14-23; Luk 19:11-19) til at give kærlighed for at gøre evigheden bedre!

Det er derfor, Gud skabte, hvad han gjorde. Det er derfor, Gud skabte DIG.

Fortsættende Guds kirke

USA's kontor *Fortsættende Guds kirke* er placeret kl: 1036 W. Grand Avenue, Grover Strand, Californien, 93433 USA. Vi har tilhængere over hele verden og på alle beboede kontinenter (alle kontinenter undtagen Antarktis).

Fortsættende Guds kirke Hjemmesideoplysninger

CCOG.ORG Hovedhjemmesiden for Fortsættende Guds kirke, med links til litteratur på 100 sprog.

CCOG.ASIA Asiatisk-fokuseret hjemmeside med flere asiatiske sprog.

CCOG.IN Indien-fokuseret hjemmeside, med nogle indiske sprog.

CCOG.EU Europæisk-fokuseret hjemmeside med flere europæiske sprog.

CCOG.NZ Hjemmeside målrettet mod New Zealand.

CCOGAFRICA.ORG Hjemmeside målrettet mod Afrika.

CCOGCANADA.CA Hjemmeside målrettet mod Canada.

CDLIDD.ES Dette er en helt spansksproget hjemmeside.

CG7.ORG Dette er orienteret mod 7. dags sabbatsholdere.

PNIND.PH Filippinsk-fokuseret hjemmeside, med nogle tagalog.

Radio- og YouTube-videokanaler

BIBLENEWSPROPHECY.NET Bibelnyheder Profeti online radio.

Bible News Prophecy kanal. Prædikener på YouTube, BitChute, Brighteon og Vimeo.

CCOGAfrica kanal. YouTube og BitChute videobeskeder fra Afrika.

CCOG Animations Animerede beskeder på YouTube BitChute.

ContinuingCOG & COGTube. Prædikener på henholdsvis YouTube og BitChute.

Nyheds- og historiehjemmesider

CHURCHHISTORYBOOK.COM Kirkehistorisk hjemmeside.

COGWRITER.COM Hjemmeside for nyheder, historie og profetier

(Back cover)

Bibelen afslører mange mysterier

Bibelen fortæller om mysteriet, som er blevet holdt hemmeligt siden verden begyndte (Romerne 16:25-27), men at det er åbenbart i profetiske skrifter — "sandhedens ord" (2 Timoteus 2:15; Jakob 1:18).

Bibelen henviser til mange mysterier, såsom mysteriet om Guds rige (Mark 4:11), nådens mysterium (Ef 3:1-5), troens mysterium (1 Timoteus 3:9), mysteriet om ægteskabsforholdet (Efeserne 5:28-33), lovløshedens mysterium (2 Thessalonikerbrev 2:7), opstandelsens mysterium (1 Kor 15:51-54), Kristi mysterium (Ef 3:4) Faderens mysterium (Kolossenserne 2:2), Guds mysterium (Kolossenserne 2:2; Åbenbaringen 10:7) og endda Mysteriet Babylon den Store (Åbenbaringen 17:5).

Bogen, MYSTERIET om GUDS SCHEMA: Hvorfor skabte Gud noget? Hvorfor skabte Gud dig?, forklarer gennem skriften, mange mysterier og hjælper med at besvare spørgsmål som:

Er 'Saliglig syn' Guds ultimative schema?

Gjorde Gud mennesker oprejst?

Hvorfor er der lidelse?

Har Gud en schema for DIG?

Har Gud en schema for dem, der ikke er kristne?

Hvad har kærlighed at gøre med Guds schema?

Er Guds schema for alle, der vil reagere på ham, at være i stand til at give kærlighed på en unik måde for at gøre evigheden bedre for dem personligt og alle andre?

Ja, du kan vide, hvorfor Gud skabte noget, og hvorfor Gud skabte DIG!